

מועצה מקומית אורנית

פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 53
מיום שלישי, ט"ז בשבט תשפ"ב, 18.01.22

מועצה מקומית אורנית
ישיבת מועצה מן המניין מס' 53
מיום שלישי, ט"ז בשבט תשפ"ב, 18.01.22

		<u>משתתפים:</u>
ראש המועצה	- מר ניר ברטל	
חברת מועצה	- גב' צדוק תמר	
חבר מועצה	- מר אודי וילד	
חברת מועצה	- גב' אורנה רייטר	
חבר מועצה	- מר אלעד כהן	
חבר מועצה	- מר דורון טישלר	
חבר מועצה	- מר אלי הוד	
חברת מועצה	- גב' אביבית אבורוס	
		<u>מוזמנים:</u>
מנכ"ל המועצה	- מר שלמה אפרתי	
היועץ המשפטי	- עו"ד אמיר גופר	
	- מר גיא מועלם	
		<u>חסרים:</u>
חבר מועצה	- מר בועז בגריש	

על סדר היום:

- * הצעה לסדר של גב' אורנה רייטר: הצגת המלצות הוועדה לאיכות הסביבה (מחוץ לסדר היום).
- 1. פתיחת תב"ר להקמת שצ"פ ברחוב הארבל. סך התב"ר: 310,000 ₪. מקור מימון: 100% משרד הפנים.
- 2. פתיחת תב"ר להתקנת שעונים קרא"מים. סך התב"ר: 100,000 ₪. מקור מימון: 100% משרד הפנים.
- 3. הרחבת תב"ר לשיפוץ ביה"ס גוונים. לסך התב"ר (לאחר הרחבה): 1,950,000 ₪. מקור מימון: 1,100,000 ₪ הלוואה בנקאית (פריים פחות 0.5%, מבנק הפועלים). 250,000 ₪ 100% משרד הפנים.
- 4. הארכת שירות נדין לומלסקי.
- 5. אישור צו עבירות קנס.
- 6. פתיחת ארבעה חשבונות בנק חדשים. החלפת חשבונות הבנק של המועצה בבנק הדואר לבנק מזרחי. לכל חשבון יהיו 2 מורשי חתימה: ראש המועצה וגזבר המועצה. כולל אפשרות לצפייה באינטרנט.
- * הצעה לסדר של מר אלעד כהן: דיון במפגע התחבורתי בציר התנועה רחוב האגוז-כיכר הכבשים-רחוב האשל. (מחוץ לסדר היום)

מר ניר ברטל: ערב טוב. אנחנו מתחילים ישיבת מועצה 52, 53. יש לנו, את האמת, לא מעט דברים על סדר היום. 53, תודה. יש לנו שלושה תב"רים, נושא של הארכת שירות של אחת מעובדות המועצה, חתימות של חשבונות בנקים ועדכון צו עבירות קנס. ויש עוד שני נושאים שאתם ביקשתם להעלות. אורנה בנושא איכות הסביבה ואלעד בנושא כביש בשכונת עתודות, נכון?

מר אלעד כהן: כן.

מר ניר ברטל: בואו נעשה רגע סדר. אני מציע שנתחיל עם שלושת התב"רים ואז נעבור להצעות שלכם לסדר היום, ואחרי זה ליתר נושאי הישיבה, שזה חשבונות הבנק, צו עבירות קנס, והארכת שירות. מקובל?

מר אלעד כהן: לי אין בעיה שהנושא שלי יידחה לאחר, שלי.

מר ניר ברטל: אחרי התב"רים. רגע, לא שמעתי את אורנה.

גב' אורנה רייטר: אני אמרתי שאני רוצה שהנושא שלי יהיה לכל היותר הנושא השני. זאת אומרת יש פה את גוונים. אין לי בעיה שנתחיל עם גוונים, כדי שילכו הביתה בשמחה וששון.

מר ניר ברטל: למה לא הנושא הרביעי?

גב' אורנה רייטר: כי אנשים מחכים. יש אנשים ששייכים לוועדה. הם לא הגיעו בגלל שזה פה דחוס. והם מחכים לשמוע.

מר ניר ברטל: הם מוזמנים ללכת. אחרי שהם ילכו יהיה פה מקום.

חבל, היינו כבר מתחילים לדון בחצי מהנושאים.

מר אלעד כהן:

אז נישאר בנושאים שלכם קודם, ואז סדר היום. אם אנחנו לא

מר ניר ברטל:

מסכימים על שינוי סדר היום. אני חושב שדווקא יהיה יותר נוח כן לדון בנושא איכות הסביבה אחרי שנגמור את שלושת התב"רים.

אני מוכן שזה יהיה אחרי התב"רים.

מר אלעד כהן:

מצוין, תודה רבה, אלעד. אני מעריך את זה. אני לא אומר את זה

מר ניר ברטל:

בציניות. אז מי הראשון?

אתה רוצה, אז אני אתחיל.

גב' אורנה רייטר:

לא, אני לא רוצה. רוצים להתחיל בגוונים, בשצ"פ, בתב"ר של

מר ניר ברטל:

הקרא"מים ואז בדברים. זה מה שאני רוצה.

נתחיל בדברים ואחר כך נעבור לאיכות הסביבה וכל השאר.

מר דורון טישלר:

מה המטרה של הצגת המצגת של איכות הסביבה?

מר אלי הוד:

תמתין ותשמע.

מר אלעד כהן:

לא, שנייה, שנייה.

מר אלי הוד:

שאלת. אני עונה לך.

מר אלעד כהן:

מר אלי הוד: רגע, רגע. אני שואל את אורנה. מדוע המצגת הזו לא נשלחה קודם?

למה עכשיו בזמן הדין? אני לא מבין את זה. הצגת מצגת יכולה להיעשות גם לפני כן.

גב' אורנה רייטר: אתה מבין בכלל מה המשמעות של הצגת המלצת -

מר אלי הוד: אני מבין. אני מבין -

מר ניר ברטל: אורנה, תתני קודם ... אורנה.

מר אלי הוד: אני מבין שדין נעשה אחרי שמציגים

גב' אורנה רייטר: אני מבקשת להעלות מצגת.

מר ניר ברטל: אורנה, בבקשה. תתחילי. את ביקשת נושא לסדר היום. אני מצטער,

אני לא מכיר מצגת שלא ראיתי אותה לפני ולא עברתי עליה. אני לא מכיר. אמיר, אתה שומע אותנו,

רק שנדע? סבבה. תשלחי את המצגת, אני אעבור עליה מה מקרינים ואז אוכל לראות אם אפשר

להקריין. בבקשה, אורנה. הזמן שלך.

* הצעה לסדר של גב' אורנה רייטר: הצגת המלצות הוועדה לאיכות הסביבה (מחוץ לסדר היום).

מר דורון טישלר: שימי את הלפטופ מול המצלמה. יראו את המצגת וזה ...

גב' אורנה רייטר: אוקיי, שומעים אותי?

שומעים.

מר ניר ברטל:

גב' אורנה רייטר: יופי. אז ועדת איכות הסביבה היא סטטוטורית. ובעצם אנחנו יושבים כוועדה ודנים בכל נושא איכות הסביבה, ובמה שהוועדה בעצם רוצה להתמקד. הוועדה מביאה את ההמלצות למליאת המועצה. מליאת המועצה אמורה לאשר או לא לאשר את ההמלצות. יש מצגת. אני אעלה אותה אחר כך, בצמוד לסרטון. המצגת גם נמצאת בוועדה לאיכות הסביבה, בקבוצה של הוועדה לאיכות הסביבה. וככה. אז דבר ראשון, סיכום של 2021 והתוכניות ל-2022. שומעים אותי טוב?

שומעים, שומעים.

מר ניר ברטל:

גב' אורנה רייטר: הוועדה החלה עבודתה ביוני 2021. חילקנו את התחומים של איכות הסביבה לשניים. תחומים שתלויים בעיקר במעשים שלנו וכאלה שלא תלויים במעשים שלנו. התחלקנו לצוותי עבודה: מחזור, חינוך והסברה, מפגעים, שפני סלע, יתושים ואוויר נקי. זה בעצם סיכום של חצי שנה של פעילות. והגענו להישגים בזמן מאוד קצר. אחד, דבר ראשון, אנחנו עובדים יחד, בשיתוף פעולה. מאוד נעים לנו בוועדה. יש עבודה משותפת, תקינה של התושבים וחברי המועצה, שכולנו מתנדבים.

נושא שפני הסלע. מה שעשינו עם שפני הסלע, העלינו את המודעות של הציבור, חברי המועצה, ופנינו לחברי הכנסת. בסופו של דבר, מה שראינו זה שהנושא לטיפול, למניעה, לצמצום אוכלוסיית שפני הסלע נכנס לתוכנית העבודה. זה קרה רק לאחר פנייה לחברת הכנסת יסמין פרידמן. המורכבות היא, ואני אגע בזה עוד מעט, שאין לוי"ז. וברגע שאין לוי"ז, כנראה ש זה לא בטוח שיקרה.

אוויר נקי ורעש. אז פה היה בהחלט חיזוק הקהילה המעורבת סביב הנושא. יש פה נציג שאשתו באמת מובילה את התחום. כל הכבוד לה.

תגידי מי. אולי לא כולם מכירים.

מר אלעד כהן:

גב' אורנה רייטר: אז אחר כך אני אגיד את כולם. את כל השמות של כולם. אז דבר

ראשון באמת היה חיזוק מאוד משמעותי של הקהילה ואיך מדווחים ולאיפה מדווחים ובמקרה הזה זו רויטל ורוני, הן מובילות את זה. ברעש די הצליח. זאת אומרת הרעש קצת ירד. השריפות עוד הדרך ארוכה. מחזור כתרומה לקהילה. התחלנו פרויקט ראשון עם הגמ"ח. יכול להיות שראיתם את זה בפרסומים, מי שמחובר לפרסומים. ותרומת בקבוקי פלסטיק לפיקדון. יש עוד רעיונות שעלו. אז זה הנושא הבא.

אוקיי, מה שהחלטנו לעשות, החלטנו לעשות סוג של תוכנית רב שנתית (תר"ש), ובעצם קראנו לה 'אורנית 2030'. להסתכל רחוק ולהגיד מה צריך לעשות, לאן אנחנו רוצים להגיע, ואיך אפשר כל שנה לעשות משהו או לעשות דברים בשביל להגיע לשם. אז התוכנית הזאת רק נתנו אותה בקווים כלליים ואנחנו ממשיכים לעבוד עליה בוועדה עצמה. באופן כללי, אנחנו מכינים תוכנית למתן מענה לאתגרים בכל תחום שאנחנו רוצים לעסוק בו. הקצאת משאבים יעילה ויצירת התקשרויות ארוכות טווח. שיאפשרו את העשייה הזאת. והדבר הכי חשוב זה בעצם יצירת רצון ומוטיבציה למאמץ בקרב התושבים. שהתושבים עצמם באמת ירצו לשמור על איכות הסביבה למען הדורות הבאים.

תחומי המיקוד שלנו: אז במחזור יש את כל הנושא של הפרדת פסולת במקור. פינוי פסולת גושית. מחזור כתרומה לקהילה, אמרתי את זה. נושא של אפקליקציה ייעודית לנושא של איכות הסביבה. קומפוסט משותף. וכל הנושא של מחזור ושכונות חדשות. ואני אגע בזה עוד שנייה.

טיפול במפגעים. לישמניה, מפגעי יתושים. אוויר נקי, חילקנו את זה מחוץ ליישוב ובתוך היישוב. עכשיו, מחזור. הפרדה מלאה של פסולת במקור. לשם העולם הולך, העולם הלך. ביפן זה קיים כבר 30 שנה. בארצות הברית, בחלק מהמדינות כבר 20 שנה. כאשר גם באורנית, מ-2013 יש תב"ע רוחבית שמדברת על הפרדה במקור ובעצם התחילו להכין את התושבים, לא מעניין את ראש המועצה איכות הסביבה. מה? פחות מעניין אותך. אז בעיקרון, הפרדה מלאה של פסולת במקור זה משהו שאנחנו צריכים לשאוף אליו. מה שקורה בפועל, וזה חשוב שגם שלמה ישמע, כי שלמה נציג או מזכיר הוועדה. מה שקורה בפועל, מבחינת הבנייה יש תב"ע רוחבית מ-2013, שמדברת על זה שבכל בית יהיו שני פחים, לצורך מחזור. מה שקורה בפועל זה שאם פעם הלכנו לכיוון הזה של הפרדה במקור,

עם שקיות כתומות שהיו בבתים ונאספו, במקומות שלא היו פחים, בעצם הלכנו קצת אחורה פה. וכרגע הקמת מרכזי מחזור קרובים זה מין שלב ביניים, אבל זה מרחיק אותנו מהנושא של הפרדה במקור. זו הסיבה גם שאני ניסיתי לבדוק למה בעתודות לא תכננו מראש מרכזי מחזור. ואז הבנתי שיש רעיון של הפרדה במקור. בכל בית מחויבים לשני פחים. המורכבות היא שהיום, מבחינת מועצה, לא ניתן שירות לאיסוף פסולת במקור. כאילו להפרדה במקור. אז צריכים לקחת את זה בחשבון. זה בסדר שלא הכל נעשה מיד. מאה אחוז. לפעמים עושים שלבי ביניים. אבל אם אנחנו מסתכלים כוועדה לאיכות הסביבה, ואנחנו אומרים הפרדה במקור, כל מחלקות המועצה צריכות להסתכל על זה גם ברמה הזו. ויכול להיות שהשתנה משהו. אבל כרגע מבחינת ההנדסה, מבחינת התוכניות העתידיות זה מה שקורה.

נושא של חינוך והסברה. היה עוד נושא של הוספת אזורים ייעודים לפינוי פסולת גושית גדולה. מחזור כתרומה לקהילה ציינתי את זה. אפליקציה ציינתי. הקמת גינות קהילתיות באזורי קומפוסט משותף. אני מדברת עוד פעם, לא לעכשיו. אני מדברת לטווח. והקמת מרכזי מחזור בשכונות חדשות, במידה ומחליטים שלא הולכים על הכיוון של מחזור במקור. טיפול מפגעים. לפני הסלע. נעשתה פה עבודה מאוד מקיפה בשנים 2016, 2017, 2018. היינו בעצם היישוב הראשון בשומרון שבוצעה פה עבודה מאסיבית, הנדסית, לסגירת מקומות הקינון שלהם. במשך השנים זה לא שומר, לא טופל. ומה שקורה,

מר ניר ברטל: את צריכה לקחת את הזמן ממישהו, אם את רוצה להמשיך.

מר דורון טישלר: אני נותן לה את הזמן שלי.

גב' צדוק תמר: גם אני.

מר אלעד כהן: גם אני, אם צריך.

גב' אורנה רייטר: אוקיי. תודה, חברים. אז לא נעשתה פעולה של שימור הנושא. מה שגרם לזה שבהרבה מקומות באורנית, גם הוותיקה וגם האזורים היותר חדשים, רואים יותר שפני סלע. זה לא אומר שיקרה משהו. אבל זה כן אומר שהשפן הוא בעצם אותו גורם, אינקובטור של זבוב החול, אז יש סיכוי שיצא משהו מזה. ומה שאנחנו דרשנו ולא פעם אחת, זה בעצם לטפל בזה. לסגור את המפגעים האלה. לסגור את אותם סלעים, אותם מקומות. זהו. כרגע זה בתוכנית העבודה. אנחנו עוד לא יודעים מה קורה. בנוסף צריכה להיות גם הסברה, לצורך העניין. שזה גם מאוד חשוב. צמצום מפגעי יתושים. כנ"ל. יש יתושים שקשה להימנע מהם. הם נמצאים בכל בית, בכל מקור מים. פשוט הסברה, הסברה, הסברה. ולבקש מהתושבים לטפל בזה. אוויר נקי בתוך היישוב. יש את הנושא של קמיני עץ. זה מזהם. לפני שנכנסתי לזה לא הבנתי עד כמה זה מזהם. יש הרבה יישובים והרבה מקומות שהתחילו להוציא את זה. דבר ראשון, המון יישובים אסרו בבניות חדשות.

מר ניר ברטל: איזה יישובים הוציאו?

גב' אורנה רייטר: אני עוד מעט אנקוב. יש לי על זה "שקף" שלם. מרבית היישובים הוציאו את זה, ציינו שזה מחוץ לחוק בחוק עזר עירוני אצלם, לבנייה חדשה. לגבי אכיפת מצב קיים, יש עם זה מורכבות. זה צריך כבר לבוא, לדעתי זה יקרה רק אם זה יבוא מהכיוון של המדינה. עובדים על זה. אני יודעת שעובדים על זה. אז יש פה מורכבות. יש עוד נושא. שריפה, הטמנה, שפיכת פסולת בניין. רק לאחרונה הבנתי שבעתודות מישהו, אחד הקבלנים, שרף פסולת בניין, או הטמין אותה או זרק את זה במגרש לידו. ופה זה בעצם אכיפה. מחוץ ליישוב יש שריפות פיראטיות, תחנת הכוח בצומת קסם. כשאני מדברת על הנושא הזה ועל הנושאים האחרים, לצערי רק לחץ פוליטי. רק לחץ. לחץ של תושבים. אנחנו מדברים על השריפות הפיראטיות, תחנת הכוח. שריפות..., קמיני עץ, הסברה, הסברה, הסברה ולחץ. זו הדרך שלנו אולי לשנות את הדברים. קשה מאוד לשנות ברמה החוקית, משהו בסגנון הזה. עכשיו, עשינו תוכנית ל-2022 ופה אני אחר כך אבקש את אישור הוועדה. אז דיברנו על נושא של

מחזור. ניצול הזדמנויות של הרחבת חוק הפיקדון. ליצור פרויקטים קהילתיים. אז יש את התרומה לגמ"ח ויש עוד רעיון שעכשיו אנחנו מקדמים אותו, זה תלמידים ממחזרים. זאת אומרת בתי ספר שמעוניינים, אנחנו נעזור להם עם הפרסום, מה שהם צריכים. יש פה משהו שאני חושבת שהוא חשוב לוועדה. זה פגישות עם מנהלי המחלקות במועצה. להבין האם ואיך ניתן לקדם את נושא איכות הסביבה בזירות השונות. בנושא המחזור, בנושאים אחרים. הנדסה, חינוך ושפי"ע.

אוויר נקי. מחוץ לאורנית נמשיך את הלחץ האזרחי. לחץ פוליטי. דיווחים לרשויות באמצעות רוני ורויטל. בתוך אורנית אנחנו צריכים לדרוש פה הגברת אכיפה. כי זה מצחיק שאנחנו מדברים על הפלשתינים ובעתודות שורפים פסולת.

עכשיו, לגבי צמצום מניעת השימוש בקמיני עץ. קיים חוק עזר שמגדיר מפגע. בסעיף 7 הוא מגדיר 'כל אח או תנור, וכל ארובה שאינם מכלים במידה אפשרית את העשן ו/או האדים הנוצרים', יש פה כל מיני דברים, שנחשבים כמפגע. ואחד הדברים זה אני רוצה לבקש מהמועצה להגדיר את זה יותר מדויק. במיוחד בנושא הזה. ואני תיכף אראה, לא אראה, אקרא את השקף שמדבר ספציפית על הזיהום הזה.

מזיקים: צמצום אוכלוסיית שפני הסלע. תפקיד המועצה למפות, לתחזק את ההשקעה שבוצעה להרחקת שפני הסלע. ואנחנו ממשיכים במחאה הקהילתית. זה כולל פנייה לרשויות וכו'. ועכשיו מדויק יותר, להמלצות: תקצוב הטיפול בשפני הסלע וקביעת לוח בתוכנית עבודה. עד שאין לוח בתוכנית עבודה, זה כאילו נרשם שם כי חברת הכנסת ביקשה את זה. תקצוב קמפיין הסברה וקידום חוק עזר בנוגע לשימוש בקמיני עץ. שלב ראשון, הנחייה ברורה למניעת בניית קמיני עץ חדשים, הוספה לחוק העזר לתכנון ובנייה. אין כזה חוק, לא משנה. בתכנון ובנייה, מה שהם עושים היום, הם מודדים את גובה הארובה ומאשרים בעצם בניית קמין מכל סוג שהוא.

אורנה, שאלה. אפשר לשאול שאלה?

מר אלי הוד:

בסוף. פרסום והסברה ביישוב. חשיפת התושבים לסיכונים

גב' אורנה רייטר:

בריאותיים וסביבתיים בשימוש בקמיני עץ. השלב השני זה מימוש חוק העזר. אני מדברת פה או

מימוש חוק העזר שנקבתי קודם, שמגדיר את זה כמפגע/קביעת סטנדרט רצוי, איסור מוחלט על קמיני עץ, הרחבת החוק הקיים. זאת אומרת צריכים לעשות משהו כדי לצמצם את התופעה. בתחום תכנון ובנייה, נושא המחזור במקור, נגעתי בזה עוד פעם, קודם. אני נוגעת בזה שוב. היום אין מרכזי מחזור בשכונות. מה שקורה היום, זה איפה שיש מקום לשים את הפחים, זה מזכיר לי את הצפרדעים של פעם. את המבנים הכתומים, הסגולים וכו'. לא דברים מאוד אסתטיים. אז איפה שיש מקום אפשר להכניס את זה. אני בעד לעשות חשיבה מחודשת ולראות איך כן הולכים לכיוון של מחזור במקום. ודבר נוסף, לאפשר פגישות עם מנהלי החינוך, השפ"ע וההנדסה לחשיבה ושיתוף פעולה.

עכשיו, אני אגיד משהו בסוף. וזה שאני לא מעלה את המצגת זה חלק מהעניין. עד היום אנחנו חווים קושי לקדם את איכות הסביבה ביישוב, בשל חוסר שיתוף פעולה של ראש המועצה. אני מאוד מקווה שזה ישתנה ב-2020. בכל מקרה, אנחנו נמשיך, נעשה את התוכנית. לא יתממש עכשיו, יתממש בעתיד. אז מה שאני רציתי פשוט לדבר על הדברים האלה ולקבל את אישור מליאת המועצה להמשיך להתקדם עם קמיני העץ, נושא של קמפיין, טיפול בשפני הסלע, כולל לו"ז. נושא של לחשוב עוד פעם על המחזור, אם אנחנו הולכים לכיוון של מחזור במקור או איך נותנים מענה, לפחות לשכונות שיש להם 2 פחים, דרך אגב, היום כל בית שמשפץ או כל בית שעושה שינוי, מחויב לשני פחים. אבל המועצה לא נותנת מענה. כן, כן, באורנית. זהו. אז מבקשת את אישור מליאת המועצה.

מר ניר ברטל: תודה. מישהו רוצה להוסיף משהו?

מר אלעד כהן: כן, אני רוצה להגיד לך א', אורנה, כל הכבוד שלקחת על עצמך נושא, שהסכמת לקחת על עצמך נושא, כמובן יחד עם כל חברי הוועדה האחרים, שהאבסורד הוא שהוא אחד הנושאים שמטרידים הכי הרבה את התושב פה. זאת אומרת שריפות, הסיפור של שפני הסלע וכו', ולצערנו לא נחשב אחד מהנושאים שנציגי ציבור, חברי מועצה נוטים לקחת או ששים לקחת. ואני שמח שלקחת את זה על עצמך. אני שמח שאת מובילה את זה. ניכר שאת משקיעה המון מחשבה וזמן ואני באופן אישי רוצה להודות לך. אני בטוח שיושבים בקהל או בבית או כאן אנשים שחולקים

איתי את אותה תחושה. כי כנראה שאם את לא היית לוקחת את זה, אז ספק אם הוועדה הזאת היתה ממריאה. אני כן הייתי מצפה שההמלצות שלך יתקבלו. אני כן הייתי מצפה שאם צריך להעביר תקציבים לצורך איכות הסביבה, תקציבים יועברו. כי בעיני לפחות, הנושאים שדיברנו עליהם חשובים לא פחות מכמה אדניות יפות כאלה ואחרות, עם פרחי עונה כאלו ואחרים, במקומות מסוימים. כי זה איכות הסביבה אבל זו איכות החיים שלנו. אני מחזק את ידיך ואני כמובן מפציר בך להמשיך באותה רצינות, באותה התמדה. והלוואי ותזכי לשיתוף הפעולה שיעזור לך גם להשיג תוצרים יותר טובים, מעבר למה, אני מדבר בשם עצמי. אני אשמח -

מר דורון טישלר: ... בשביל כולם. כל תושבי היישוב.

מר אלעד כהן: שכל תושבי היישוב כמובן ייהנו. אין פה חברי סיעה א' או חברי סיעה ב'. כולנו נושמים את אותו אוויר. אם חלילה נעקץ מישהו, אז כולנו נעקצים. באמת שאפו, יישר כוח ותמשיכי כך.

מר ניר ברטל: תודה, אלעד. עוד מישהו רוצה?

גב' אורנה רייטר: כן, רצית לשאול.

מר אלי הוד: מה שרציתי לשאול, אמרת שמרבית הרשויות אוסרות על הקמת קמינים חדשים.

גב' אורנה רייטר: חדשים. לא אמרתי מרבית. אמרתי יש הרבה רשויות. אבל אני כבר אגיד לך אותם.

מר אלי הוד: אני גם הסתכלתי על זה באינטרנט. אכן מוזכרות מספר רשויות. אני

אתייחס בכלל באופן כללי לכל הנושא. הנושא הזה הוא מאוד חשוב. צריך לדון בו ברצינות. אני חושב שמה שאני מצגת זה פשוט לראות את המצגת,

גב' אורנה רייטר: המצגת מפורסמת. אין לי בעיה להעביר את המצגת.

מר אלי הוד: יכול להיות שיש פה גם סוגיות משפטיות. תראו למשל מה מותר, מה אפשר להטיל על התושב ומה לאסור.

גב' אורנה רייטר: ברור.

מר אלי הוד: ולכן, ומשם נתקדם. לא לעשות החלטות.

גב' אורנה רייטר: לא נעשו החלטות. אלי, לא נעשו החלטות.

מר ניר ברטל: תודה.

גב' אביבית אבורוס: אני רק שני דברים קטנים. אחד, הנושא של מחזור למען הקהילה זה משהו לא ידעתי שאתם מובילים. ביחד עם מנהל מחלקת הנוער אנחנו מנסים לעשות משהו גם עם הנוער. אז אם יש משהו שהוועדה יכולה להתחבר אליו,

גב' אורנה רייטר: בשמחה.

גב' אביבית אבורוס: נשמח שתעשו ישירות מולו. אנחנו כן נרצה שגם הנוער יהיה מעורב. אולי יהיו מיכלים באזור שלהם, זה אחד. שתיים, דיברת על מחזור במקור, קראת לזה.

כך.

גב' אורנה רייטר:

גב' אביבית אבורוס: אני חושבת, לא יודעת, אני לפחות הייתי עם דושי בזמנו באיזושהי פגישה בנושא הזה, שכמות המחזור הזאת עלתה משמעותית דווקא מאז ... צמודה לנו לבתים, ... לנו את הרחובות... אז שווה לעשות רגע בדיקה. בעיני זה משהו שהוא לא -

אורנה, את מפריעה.

מר ניר ברטל:

גב' אביבית אבורוס: שנייה. גם הכמות גדלה וגם אני, לפחות, אולי מישהו פה אחרת, מאוד שמחה לא לראות את השקיות הכתומות מול ביתי, ברמה שלי.

אני הייתי רוצה משהו לדבר על מחזור במקור.

גב' אורנה רייטר:

רגע, אורנה, שנייה. תודה. אביבית, עוד משהו?

מר ניר ברטל:

לא.

גב' אביבית אבורוס:

סבבה. אני רוצה גם להגיד משהו, ואז נעשה הצבעה.

מר ניר ברטל:

אני רוצה משהו להגיד לגבי מחזור במקור.

גב' אורנה רייטר:

שנייה, אורנה. אני עכשיו מדבר.

מר ניר ברטל:

יש לי תחושה שלא מבינים... מה זה מחזור במקום.

גב' אורנה רייטר:

אורנה, את מפריעה לי לדבר. אני מדבר ואני אבהיר גם את הנקודה

מר ניר ברטל:

הזאת. מותר לי לדבר?

אתה לא מרשה להראות מצגת. אתה יכול לדבר. אתה יכול גם לגנוב

גב' אורנה רייטר:

הצבעות. אתה יכול לעשות מה שאתה רוצה.

תודה על רשותך. ככה.

מר ניר ברטל:

התחלנו יפה, ניר. תרסן את הנימה הזאת.

מר אלעד כהן:

אני מסכים. אני רק מנסה שלא יקרה מה שהיה בפעם הקודמת,

מר ניר ברטל:

לא, אבל אתה סתם ... למה?

מר אלעד כהן:

אלעד, אתה ממשיך.

מר ניר ברטל:

אני ממשיך?

מר אלעד כהן:

כן. אני רק מנסה שלא יקרה מה שקרה בישיבה הקודמת, שכל פעם

מר ניר ברטל:

שאני מנסה לדבר מישהו מתפרץ. אני רוצה שלפחות ישיבה אחת תהיה נעימה. תודה. עכשיו אני

מדבר. ככה. אורנה, את רוצה לעשות פה הצבעה?

על מה?

גב' אורנה רייטר:

אני גם לא הבנתי על מה. אבל בגלל זה אני שואל.

מר ניר ברטל:

אה, על ההמלצות שלנו. שאני אחזור על ההמלצות?

גב' אורנה רייטר:

מר ניר ברטל: מעולה. אז תיכף, לפני שנעשה את ההצבעה על ההמלצות, אני אגיד כמה דברים. קודם כל, חבל לי שהוועדה פועלת במנותק. אני הצעתי לך בזמנו, כשלקחתי את העניין הזה, אחרי שעזבת את עניין העסקים, לבוא ולשתף פעולה ולצערי את די סירבת. אז צר לי שכל הנושא הזה בעצם קורה במנותק לעבודה האדירה שנעשית במועצה. שאני חושב שאת רובה את בכלל לא יודעת, גם לא מודעת אליה. אני לא אפרט אותה עכשיו, חבל, כי זה גם די מיותר. אבל אני נעשית הרבה מאוד עבודה. מהגנים, בבתי הספר, במחלקת השפ"ע, אני אישית מוביל הרבה תחומים, מאבקים אזוריים. וגם באכיפה. וחבל שפשוט ועדה שכביכול דנה עם עצמה ולא מכירה את מה שקורה. וגם די מסרבת לשתף פעולה. אני לא רוצה לפרט, כי זה חבל שזה סתם יגרור ויכוחים.

סליחה, ניר. אתה אומר דברים,

גב' אורנה רייטר:

אורנה, את מפריעה.

מר ניר ברטל:

אתה אומר דברים לא אמיתיים.

גב' אורנה רייטר:

אורנה, את מפריעה. אורנה, את מפריעה.

מר ניר ברטל:

אנחנו המון פעמים ניסינו להיפגש.

גב' אורנה רייטר:

אתה מבין, אלעד, ...

מר ניר ברטל:

לא, אבל תן לה להשלים שני משפטים.

מר אלעד כהן:

לא, אני לא אתן לך להשלים, כי -

מר ניר ברטל:

הויכוח יכול להיות רבע שעה על משפט שהיא תגיד.

מר אלעד כהן:

לא, היא לא תגיד, כי יש פה בסדר.

מר ניר ברטל:

תן לה לסיים.

מר אלעד כהן:

לא, יש פה סדר. ואנחנו נעבוד לפי הסדר, גם כשזה מתאים וגם כשזה

מר ניר ברטל:

לא מתאים. ישיבות מועצה, אני אעדכן אתכם, עובדות ככה. שבן אדם מקבל זכות הדיבור, הוא מסיים, נגמרת זכות הדיבור, עוברת לבן אדם אחר. אורנה, את שוב מפריעה. תודה. וככה זה יתנהל. ואני אקפיד היום שבעתיים ביחס למה שהיה פה בישיבה האחרונה שבכלל היתה לא בכיוון. כך אנחנו נעבוד היום. מי שמדבר, מקבל את זכות הדיבור, מסיים. תודה. ככה מתנהלות ישיבות מועצה בכל הארץ. וככה אנחנו גם נמשיך פה ולא יהיו פה הדיונים והצעקות. גם כשזה נוח וגם כשזה לא, רגע, שנייה. מה שנקרא ראיתי אותך. אז אנחנו נקפיד על זה הרבה מאוד, לפחות בישיבה הזאת. דבר, ואז אני אשלים את דברי.

בהמשך לדברך, אם אני לא טועה, מנכ"ל המועצה שיושב פה, הוא

מר דורון טישלר:

חבר בוועדה גם כן. אני טועה? אני לא טועה, נכון?

לא טועה.

מר שלמה אפרתי:

לא זכור לי בישיבות שאני נכחתי בהן, ישיבות הוועדות לאיכות

מר דורון טישלר:

הסביבה, להגנת הסביבה, בשמה החדש, לא זכור לי שפעם אחת מנכ"ל המועצה השתתף בישיבה כזו

או אחרת. כשהוא מנכ"ל המועצה. וכשאני רואה את התכתובות, אני רואה את כל התכתובות. גם אתה חבר בקבוצה הזאת, אם אני לא טועה. אולי אני טועה.

מר ניר ברטל: אני לא חבר בתכתובות.

מר דורון טישלר: אז אני טועה. שלמה בטח, מנכ"ל המועצה בטח חבר בקבוצת הווטסאפ של הוועדה. ואני לא מצליח להבין למה מנכ"ל המועצה לא מגיע לשיבות שמתקיימות בחדר דיונים שלך, ראש המועצה. ומנכ"לנו הנכבד, אני לא אומר את זה בציניות, אני מתכוון לזה, לא טרח להגיע לאף ישיבה כזאת.

מר אלעד כהן: על זה נאמר מעניין למה. מי אמר לו לא להגיע.

מר שלמה אפרתי: אחד, לדעתי היו שתי ישיבות שאליהן לא הגעתי. לשתיהן לא יכולתי להגיע. לא מן השפה ולחוץ. וזהו. מי שרוצה להיכנס לי ללוי"ז שלי, בשמחה.

מר דורון טישלר: חלילה, אני רק ציינתי עובדה.

מר ניר ברטל: טוב, אז כמו שאמרתי, חבל לי שככה הדברים נעשים פה במנותק מהעבודה הנרחבת של המועצה. חבל, כי באמת אם עובדים ביחד, אפשר לעשות דברים נפלאים. אנחנו נעלה את ההמלצות של אורנה להצבעה. מי בעד?

גב' אורנה רייטר: אני לפני זה,

מר ניר ברטל: לא, לא, אני מעלה את ההמלצות,

מר אלעד כהן: יש סעיף בתקנון שאומר, רגע, אורנה, סליחה. יגיד לך היועמ"ש. אם

אתה רוצה לנהל את הישיבות האלו בהתאם לסדר, תנהל את זה בהתאם לסדר, עד הסוף.

מר ניר ברטל: אני אשמח לנהל אותן בהתאם לסדר.

מר אלעד כהן: יש סעיף בתקנון שאומר שחבר מועצה שמעלה נושא לסדר יום, יש לו

זכות חמש דקות לפני ההצבעה לסכם את הנושא, וזו הזכות שלה. ותן לה בבקשה.

מר ניר ברטל: בבקשה.

מר אלעד כהן: אפרופו תקנון.

גב' אורנה רייטר: אז ככה. התשובה למה זה מחזור במקור. מחזור במקור זה בעצם

שבבית שלך אתה מפריד פסולת, לצורך העניין. וזה דבר שהוא מקובל בכל העולם הנאור. ביפן זה

כבר 30 שנה. אנחנו לא יפנים אבל בהחלט בקליפורניה זה קיים יותר מ-20 שנה. זאת אומרת שיש לך

פח מעורב, הפח הירוק שלנו. יש לך פח כתום, או בכל צבע. שם זה בצבע חום. ושם גם יש את הפח של

הגזם, שהוא הרבה יותר גדול. ובאחריות התושב להוציא את זה מתי שנאסף זבל. ואז אין לכלוך. אם

לא הוצאת את זה, אתה אכלת אותה. תשמור את זה עוד שבוע. נגיד זה פעם בשבוע, לצורך העניין.

אז זה מחזור במקור. כשאני ציינתי שהיו השקיות הכתומות, אמרתי כנראה כוונת המשורר, אבל אני

לא בטוחה, היתה ללכת לכיוונים האלה. כי עובדה שבשכונות החדשות כבר התחילו לעשות יותר מפח

אחד. זו היתה הכוונה.

גב' אביבית אבורוס: אולי שכונה אחת.

גב' אורנה רייטר: אביבית, למה לא? שנייה, שנייה,

מר ניר ברטל:

אביבית, אביבית,

גב' אורנה רייטר: אחד, זו תב"ע רוחבית. שניים, נדין אמרה לי שכל בית שמשפץ, גם בשכונה הוותיקה, זו אחת הדרישות. כמו שמבקשים לשני רכבים, מבקשים לשני פחים. אבל אלה הנתונים שאני יודעת מהנדסה. זה הנושא של מחזור במקור, וצריכים לחשוב על זה. אני לא אומרת שעכשיו להפוך את העולם. אני רק אומרת שזה צריך להיכנס לאיזשהו תהליך של חשיבה. עכשיו, הוועדה לאיכות הסביבה מפרסמת את הפרוטוקולים שלה ואפשר לראות את הפרוטוקולים, כולל ההסכמות, שלא בוצעו. אפשר לראות גם מקרים שהיו שהובטחו דברים ולא קרו. וניר נשמע אומר לפחות לחבר מועצה אחד, ואני יודעת שלעוד, שהוא לא מתכוון לשתף פעולה עם הוועדה לאיכות הסביבה, כל עוד אני נמצאת בראש הוועדה. אז זהו. אז הוא אמר את זה, ואמר את זה לא אחת. אמר לי את זה גם בפגישה אישית בינינו. אז יכול להיות שהמועצה עושה דברים טובים ויפים וסבבה. ואני בעד. בעד איכות הסביבה. יחד עם זאת, יש פה ועדה סטטוטורית, מחויבת על פי החוק, שאמורה להתכנס פעם ברבעון, ואמורה לתת את המסקנות שלה ולהביא אותן למליאת המועצה. אז אני חוזרת על מה אני רוצה שנצביע. אחד, טיפול בשפני הסלע, קביעת לוי"ז בתוכניות העבודה, כולל תקצוב. זה לא יעבוד בלי תקצוב. אין כרגע תקצוב. זה נושא אחד. תקצוב קמפיין והסברה וקידום חוק העזר בנוגע לשימוש בקמיני עץ. אני לא רציתי להגיד איסור השימוש, כי באמת אתה צודק. יכול להיות שיש פה בעיה חוקית. אחרת כולם היו עושים את זה. זה פשוט מאוד. כי הנה. לעשות את המקסימום האפשרי. ודבר ראשון גם לבקש מאותם שכנים, אני מקבלת עכשיו, בדרך לפה, קיבלתי מישהו עם עשן שנכנס לו לתוך הבית. ממש צילם את זה. בלייב. זה עצוב. אז זה הדבר הנוסף. ולאפשר לנו להיפגש עם מנהלי החינוך, השפ"ע וההנדסה, כוועדה, לשבת איתם לחשיבה משותפת ובאמת לעשות win-win situation. כמו שאת מדברת על הנוער, עלו כל מיני רעיונות. ויושבים מתנדבים, מתחילים לרוץ. וזה בסדר. גם הנוער צריך אולי לעשות דברים שקשורים בהתנדבות. והיו לנו כמה רעיונות עם הנוער. אני אשמח. זהו. אז זו הצבעה.

מר ניר ברטל: טוב, כמו שאמרתי. חבל לי שהדברים של הוועדה נעשים במנותק מהפעילות האדירה שהמועצה עושה בנושא הזה. לכן קשה לי לקבל את ההמלצות האלה. כי זה בעצם לבוא ולסתור הרבה תוכניות שקיימות, או לא להתייחס אליהן. אבל כמו שאמרתי, לא משנה מי יושב שם, אין פה שום עניין פרסונאלי, יש פה רק עניין של מישהו שרוצה לעבוד ביחד, אני אשמח לעבוד איתו ודלתי פתוחה בעניין הזה. מי בעד ההצעה של אורנה?

גב' אורנה רייטר: זו הוועדה לאיכות הסביבה. אתם לא בעד לתקצב את שפני הסלע?
 לקדם חוק עזר -

מר ניר ברטל: אורנה, את מפריעה לי!

גב' אורנה רייטר: ולאפשר פגישות עם המנהלים?

מר אלי הוד: את מנהלת מסע בחירות או שאת מנהלת -

מר ניר ברטל: אלי, תודה.

גב' אורנה רייטר: לא, אני שואלת. אתה אמרת שאתה בעד. היא אמרה שהיא בעד.

מר אלעד כהן: איך הגעת למסקנה הזו, אלי?

מר ניר ברטל: חבריה, בבקשה! אלעד, די!

מר אלעד כהן: מי מנהל פה מסע בחירות? הצד הזה או הצד הזה?

מר ניר ברטל:

די! די! חברה, אלי, די!

מר אלעד כהן:

אתה עוד לא שמעת אותי. ...

מר ניר ברטל:

חברה, גננת אני עוד לא רוצה להיות. די!

גב' אורנה רייטר:

זה מרתק.

מר ניר ברטל:

די! חברה, אפשר לנהל דיון נורמאלי? גם כשלא מסכימים? תודה. מי בעד ההצעה? הרימה את היד אורנה, תמר, דורון ואלעד. מי נגד? אני ניר, אביבית, אודי ואלי. אין נמנעים. זה שוויון, ההצעה לא עוברת. תודה.

הצבעה:

בעד: אורנה רייטר, תמר צדוק, דורון טישלר, אלעד כהן.

נגד: ניר ברטל, אביבית אבורוס, אודי וילד, אלי הוך.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לא לאשר את המלצות הוועדה לאיכות הסביבה.

(3) הרחבת תב"ר לשיפוץ ביה"ס גוונים. לסך התב"ר (לאחר הרחבה): ₪ 1,950,000. מקור מימון: ₪ 1,100,000 הלוואה בנקאית (פריים פלות 0.5%, מבנק הפועלים). ₪ 250,000 100% משרד הפנים.

מר ניר ברטל:

אנחנו עוברים לנושא הבא. כמו שאמרנו, שיפוץ ביה"ס גוונים. אני מזכיר שאנחנו אישרנו תב"ר ע"ס 600,000 שקל לשיפוץ בית הספר. ובעצם עכשיו אנחנו, ... כאילו אמרתי משהו שאתה לא מסכים לו. לא? מעולה.

לא צייצתי.

מר אלעד כהן:

כאילו הפתעתי אותך. ועכשיו בעצם ההצעה המבוקשת היא להרחיב

מר ניר ברטל:

את התב"ר הזה בשני סכומים. אחד, 250,000 שקל שאלו כספים שהגיעו מהרשאה לפיתוח משרד הפנים. ובעוד 1,100,000 שקל הלוואה בנקאית, שאנחנו מציעים שזה יהיה מבנק הפועלים, בפריים מינוס חצי. פנינו לשלושה בנקים, פועלים, מזרחי ולאומי וזאת ההצעה העדיפה. זהו, זו בעצם ההצעה. אפשר להצביע? עוד לא?

מישהו רוצה לדבר? אורנה, את רוצה לפתוח? לא?

מר אלעד כהן:

זה ממש משמח שהחלטה שקיבלנו ב-15.6.2021 מתממשת.

גב' צדוק תמר:

אחרי שבעה חודשים.

גב' אורנה רייטר:

אחרי שבעה חודשים, כן.

גב' צדוק תמר:

גדול מהחיים.

גב' אורנה רייטר:

תודה.

מר ניר ברטל:

אנחנו ממש חגגנו. זה ירד מהרשימה של החלטות מועצה שלא

גב' אורנה רייטר:

מתממשת.

תשלחו תמונה. תודה. אלעד.

מר ניר ברטל:

מר אלעד כהן:

כן. א', נתחיל מהסוף. אני יותר משמח שסוף סוף התוכנית לשיפוץ גוונים יוצאת לדרך. יותר משמח, יותר מגאה ויותר מגאה להיות חלק ממי שהיה חלק מהתהליך, דבר שכמובן מצאת לנכון להשמיט, מסיבות ברורות מפרסומים כאלו ואחרים. אבל אי אפשר קצת להיזכר בפרטים כדי שזכור איפה היינו. ואנה אנחנו עומדים או לאן אנחנו הולכים, כשברור שאני מבחינתי הולך לאשר את זה. אז קודם כל בואו נזכור שאחרי שהתברר שהמועצה גוררת רגליים בכל מה שקשור לשיפוץ בייס גוונים, ומאחר ולי היה ברור שהמועצה צריכה לקבל החלטה עצמאית שאומרת צריך לצאת לשיפוץ גוונים, המועצה אחראית ואם צריך המועצה גם תממן את זה מכיסה, הגשתי לקראת ישיבת המועצה של חודש יוני 2021 בקשה לדון בנושא. חלק מהנוכחים שנמצאים פה היום, אני מדבר על נציגי הנהגת הורים, גם קראו לפני כן לכולנו לאמץ את התוכנית הזאת, לאמץ את הרעיון הזה ואני שמח שבתום אותה ישיבה התקבלה הצעת ההחלטה שלנו, שדיברה על כך שיוצאים לשיפוץ בסכום של 2 מיליון ₪, ונקבעו מועדים, היקפים ואיך מקדמים את זה.

אז אחד הדברים שנקבע באותה החלטה זה שראש המועצה יגיש תוך 14 ימים תוכנית מסודרת הן בהיבט האדריכלי והן בהיבט הכלכלי, וביקשנו שנקיים ישיבת מועצה מיוחדת בנושא. זה היה בחודש יוני. אגב, את ההחלטה הזאת היית צריך לממש יחסית מיידי, נדמה לי תוך שבועיים, שלושה. אני לא זוכר, אפשר לראות. אבל לצערי מה שקרה מאז לא כל כך תאם למה שהוחלט באותה ישיבה. כי אני רוצה להזכיר לכולנו שהחלטה היתה פה אחד. אתה תמכת בזה. וציפינו אז כולנו שאתה אכן תקדם את זה ותפעל בדיוק בהתאם לאותה החלטה. אבל לפחות לפי הריקושטים, א', לפי מבחן התוצאה זה לא הובא עד היום. ולפי כל מיני תכתובות ופוסטים ומכתבים שהחלפת בינך לבין הנהגת הורים, התברר לנו שעד ממש לאחרונה אתה בכלל לא התכוונת ולא רצית לשפץ את גוונים על ידי נטילת הלוואה. ומי שמפקפק בזה יכול ללכת ולראות את המכתבים שאתה החלפת עם הנהגת ההורים. אז בוא נזכור, ניר, שאם זה היה תלוי בך, אתה בכלל לא היית יוצא לתוכנית הזו. אלא אם כן משרד החינוך היה מתקצב אותה. ואתה למעשה החלטת לצאת לשיפוצים על ידי לקיחת הלוואה, כי הבנת שאין לך למעשה ברירה. אז לבוא ולהתהדר, אנחנו סוף סוף יוצאים לשיפוץ גוונים זה יפה. רק בוא נזכור איפה היינו ולמה הגענו למה שהגענו עכשיו. רק שתבין שכבר זמן -

... זה לא ייאמן. באמת, זה חוסר כבוד.

גב' צדוק תמר:

יש לי יכולת,

מר אלעד כהן:

אני גורס את החומר שתכננתי -

מר ניר ברטל:

כבר שעה. בדיוק בזמן שאלעד מדבר. סליחה שהפרעתי.

גב' צדוק תמר:

יש לי יכולת לשלוט בעצמי.

מר אלעד כהן:

הפרעת בעיקר לאלעד.

מר ניר ברטל:

אין לי יכולת להחליט במקום ראש המועצה שהוא צריך להקשיב. זה

מר אלעד כהן:

הגיוני, זה מצופה, אבל קטונתי. זמן יקר כבר בוזבו. ומילא הזמן היקר שבוזבו, אני למד, לפחות מדברי הנהגת ההורים, איזשהו מכתב שהם שלחו לך, שיש לך כוונה למעשה לצאת לשיפוצים בשני שלבים. ואני אומר שזה ממש לא מה שהוחלט במהלך ישיבת המועצה בחודש יוני. וזו ממש לא החלטה שהתקבלה פה אחד, גם על ידך ניר. כי בהחלטה אתה תמכת בזה שאנחנו יוצאים לשיפוץ בשלב אחד. ולכן אני קורא לכולם, לכל מי שיושב כאן, חוץ מאלי שלא היה אז חבר מועצה, לדבוק בדיוק בתוכנית ובהחלטה שהתקבלה בחודש יוני 2021, והיא כזכור, אני אומר את זה עוד פעם, פה אחד. לא החלטה שמישהו כפה על מישהו. ולצאת לשיפוצים בשלב אחד, בדיוק כפי שסוכם. ואני תיכף ארצה לשמוע ממך איך אנחנו באמת יוצאים לשיפוצים בבת אחת, בשלב אחד, ולא בשני שלבים. כי לפחות מהפוסט שפרסמת, אתמול, עוד לפני שבכלל דנו בנושא, אפשר לכאורה להבין שיכול להיות שיש לך, או לפחות לפי דברי הנהגת ההורים, שיש לך כוונה לצאת לא בשלב אחד לשיפוצים. זה לא מה שסוכם וזה לא מה שצריך להיות. לסיכום, אם נניח לרגע את העבר, אני מאוד שמח ומאוד גאה שהמועצה בסופו של דבר יוצאת לשיפוצים. אני רק מקווה שהביצוע של ההחלטה,

שהוא רק בידך, מרגע שאנחנו נאשר לך, אנחנו את חלקנו כבר קיימנו. הביצוע הוא שלך. שתקיים את ההחלטה הזו ברצינות, במהירות הכי גבוה שיכולה להיות, כדי שהילדים באמת יזכו ליהנות ולראות את השיפוצים האלו כמה שיותר מוקדם. ועל זה נאמר יפה שעה אחת קודם. תודה רבה.

... להצטרף, להגיד משהו? דורון?

מר דורון טישלר:

אני רק רוצה לשאול למה זה התעכב עד עכשיו.

גב' אורנה רייטר:

מאה אחוז, תודה. עוד מישהו? תמר?

מר ניר ברטל:

אין תשובה?

גב' אורנה רייטר:

אני רוצה רגע, יש לי ... אחד, נראה לי ברור שהשיפוץ הזה הכרחי. לא

גב' אביבית אבורוס:

היום, לא אתמול, לא לפני שנה, כולנו מכירים. אני חושבת שאף אחד מאיתנו לא ישב פה ולו רגע אחד וחשב שלא צריך שיפוץ. ובכל זאת אני לא מרגישה הכי בנוח, ולמה? בגלל אופן המימון. וזו אני חושבת היתה הדילמה או חילוקי הדעות היחידים שעלו לפחות מבחינתי לפחות על השולחן הזה, בהקשר של הנושא הזה. וגם היום כולי תקווה שנמצא את הדרך שלא לקחת הלוואה ולהעמיס עלינו את ההלוואה הזאת. בוא נגיד שהיו לא מעט הלוואות ולא ניכנס לזה. הייתי שמחה שניקח אותן, כי כלכלית הן נכונות. זאת מבחינה כלכלית. לא הדבר הכי נכון לעשות. אבל כנראה שזאת הדרך להתקדם וכולי תקווה שנצליח לקבל בכל ... תקציב ולא באמת לשלם אותה במלואה. זהו. ואני רק בגוונים תשע שנים רצוף ויש לי לפחות עוד שנתיים וחצי. ככה שזה לא ממקום שלא מכיר את בית הספר או את המצב שלו. זה לעניין ככה.

תודה. ...

מר ניר ברטל:

גב' אביבית אבורוס: נכון, אבל יש דרכים כלכליות לפעמים צריך לעשות אותם בחוכמה. ולא חייב להגיד לא כלכלי ולהתנתק מעוד אפשרות.

מר ניר ברטל: תודה. אלי, רצית להגיד משהו?

מר אלי הוד: לא. אני נפעם מאוד מהנאומים פה. חבל שחלקם לא התקיימו לפני חמש שנים. כי מצבו של ביי"ס גוונים הוא לא מהיום. זה ביי"ס שהוא מאוד ותיק. אבל איך אומרים? ילדי אורנית באמת בראש מעייננו, ואני מברך על ההחלטה, לפחות עכשיו, לבצע את זה. חבל שזה לא נעשה לפני שלוש שנים או ארבע שנים.

מר ניר ברטל: אודי? ...

גב' אביבית אבורוס: זה נעשה, רק לא ...

מר אלי הוד: לא, לא נעשה שיפוץ.

דובר: נעשה שיפוץ, אבל לא בסדר גודל הזה.

מר ניר ברטל: אוקיי. מישהו חשוב רוצה לדבר.

מר עמית ויינגרטן: אני רוצה להגיד משהו לאביבית. כשישבנו ביוני, המטרה היתה לקחת הלוואה של 1,400,000. אני חושב שצמצמו את זה משמעותית, שכרגע זה ירד ל-1,100,000. ואני יודע שמתכוונים להגיש קולות קוראים כאלה ש, סתם לצורך העניין, אם נקבל 500,700 או לא משנה מה, סכום ההלוואה שתילקח היא הרבה יותר קטנה ממה שישבנו ביוני. מעבר לזה, אני בטוח שיש איזשהם זיכויים כאלה ואחרים שאפשר לקבל, הרי בסוף לא משפצים בית. משפצים איזשהו מוסד

חינוכי. אורנה, שנייה, בבקשה.

מר ניר ברטל:

אל תיקח לי את העבודה.

מר עמית ויינגרטן:

לא, לא, אל תיפגעני. אני פשוט מאוד קשה בריכוז, אני מיד יוצא

מהדבר הזה.

מר אלעד כהן:

... על ההחזר במענק הפיתוח.

מר עמית ויינגרטן:

שאם לוקחים הלוואה, אפשר לקבל עליה לאיזשהו החזר. ואני חושב

שהגענו היום לאיזשהו מצב שבית הספר חייב להיות משופץ, בדיוק כפי שהוא תוכנן. אף אחד פה לא רוצה לשבת במקום שילד כזה או אחר ילמד בכיתה שהיא כולה מעופשת ונראית במצב לא טוב, לילדים שישבו בכיתות משופצות וייצור פערים נוספים בין הילדים. גם ככה יש עוד כל מיני, בקורונה, דברים שאנחנו עוד צריכים לפתור. והבקשה שלנו, אני לא זוכר שהיתה איזושהו פעם, דיברתי על זה עם ניר, שזה ישופץ פעמיים. שזה יקרה בקיץ הזה בבת אחת. וזה ייגמר וכולנו נהיה שמחים וגאים על המערך הזה. בנוסף לזה, מכל הבדיקות שעשיתי, לא מצליח לקבל הלוואה שנה אחר שנה לבית הספר. מה?

מר ניר ברטל:

התכוונת קול קורא.

מר עמית ויינגרטן:

לא מצליח לקבל קול קורא. גם ככה יהיה מאוד קשה לקבל איזשהו

סכום. בטח אם נקבל אותו השנה. אין סיכוי שנקבל אותו עוד פעם אחת, ולכן אני חושב שהדבר המתבקש זה שיהיה שיפוץ אחד, בדיוק כמו שסיכמנו ביוני בשנה שעברה.

מר אלעד כהן:

זה למעשה מה שהוחלט.

אורנה, סליחה אם פגעת בך או משהו, אבל -

מר עמית וינגרטן:

לא, רציתי רק משהו לתקן. אנחנו אישרנו הלוואה של 600,000,

גב' אורנה רייטר:

תב"ר.

מר עמית וינגרטן:

והלוואה, תב"ר שממומן על ידי הלוואה. זאת אומרת זה הכל יוצא

גב' אורנה רייטר:

1,700,000 ולא 1,100,000. בהלוואה. המימון של אותם תב"רים זה בהלוואה. ואתה צדקת. בערך מחיר אצבע, בפעמים הקודמות ניר הכין טבלה מפורטת של מענקי הפיתוח. סביר להניח שבסופו של דבר, ה-out of pocket money יהיה בסביבות ה-50%. אבל ל-15 שנה, זה מה שהיה בפעם הקודמת.

תודה רבה. עוד מישהו? עדי? הלוואי ונמשיך בישיבות מועצה לריב על

מר ניר ברטל:

קרדיטים. במיוחד קרדיט לכל מי שרוצה. אלעד, זה הכל בזכותך. תודה לך רבה על כל עבודתך הרבה. אבל רגע, אם להיות טיפה יותר ענייניים ורציניים, אנחנו לא גוזרים סרט היום. אנחנו בסך הכל מאשרים הגדלה של תב"ר. יש עוד הרבה עבודה לפנינו. שלמה בעיקר. וגם לי. אנחנו צריכים לאשר את ה-1,100,000, כמו שאמרתי לך עמית, במשרד הפנים ומשרד האוצר. אנחנו חיכינו לראות שבכלל יש אור ירוק עקרוני ל-600,000 שקל, שזה ממתין לחתימת שרים: שרת הפנים ושר האוצר, שהם יאושרו. וכרגע יש לנו 300,000 שקל שהם לא כספי הלוואה של היישוב, בשביל לעשות את השיפוץ. ובאמת זה יחסית קל, נקרא לזה במירכאות, לבוא לקחת הלוואה ולעשות עם זה משהו. זה הרבה יותר מאתגר וקשה לבוא לנסות גם לא לממן את הכל או את הרוב בכספי הלוואות. ואנחנו מחכים לקול קורא לחידוש מבנים שאמור לצאת בחודש חודשיים הקרובים. ואנחנו כבר מתכוננים להגשה שלו. והיינו כבר בהרבה דיונים ופגישות במשרד הפנים ושלחנו להם חומר על זה. ולהכין את החומר. משרד החינוך, סליחה. בשביל שלפחות מהצד שלנו הדברים יעבדו כמה שיותר חלק וטוב. והלוואי ואביבית, נצליח לעשות את זה גם בלי להגדיל את נטל ההלוואות על המועצה, שמכביד עלינו

מאוד.

מר אלעד כהן: תפרט רק על ההסדרים של ...

מר ניר ברטל: וזה לעניין המימון. בסופו של דבר, יש גם את כל הביצוע, שצריך לעשות מכרז. ואנחנו רוצים גם לעשות את העבודות לא בזמן שיש לימודים, לא להפריע לילדים. אז זה בחופשות ובקיץ. אז מכלול כל האילוצים האלה ועוד כמה רבים, אנחנו רוצים לעשות את השיפוץ כמה שיותר יפה, כמה שיותר מהר, וזאת המטרה. תוך כדי שימת לב שאנחנו לא מוותרים ולא מפספסים על אף שקל שאנחנו יכולים לגייס לאירוע הזה. ההלוואה שלקחנו פעם קודמת היא 600,000 שקל ל-15 שנה. אני לא זוכר את הריבית המדויקת, אבל לדעתי זה אותו סדר גודל. וההלוואה עכשיו שתתווסף זה 1,100,000 שקל, גם ל-15 שנים. לא ציינתי בהתחלה.

מר אלעד כהן: מה ההחזר החודשי?

מר ניר ברטל: החודשי אני לא יודע להגיד לך. אבל על 1,100,000 שקל בערך ל-15 שנה, השנתי זה סדר גודל של 100,000 שקל. בפריים מינוס חצי, שזו הריבית שכרגע. והפריים כידוע זה משתנה. אפשר להצביע?

מר אלעד כהן: בשמחה.

מר ניר ברטל: מי נגד? מי נמנע? מי בעד? פה אחד. תודה רבה. אנחנו עוברים לנושא הבא.

מר עמית ויינגרטן: תודה רבה לכם.

***** מוזמנים יוצאים מהשיבה *****

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר הרחבת תב"ר לשיפוץ ביה"ס גוונים. לסך התב"ר (לאחר הרחבה): 1,950,000 ₪. מקור מימון: 10 1,100,000 ₪ הלוואה בנקאית (פריים פחות 0.5%, מבנק הפועלים). 250,000 ₪ 100% משרד הפנים.

(1) פתיחת תב"ר להקמת שצ"פ ברחוב הארבל. סך התב"ר: 310,000 ₪. מקור מימון: 100% משרד הפנים.

מר ניר ברטל: תודה. הנושא הבא, מחכים רגע לתושבים שהגיעו לסעיף הבא.

***** תושבים נכנסים לישיבה *****

מר ניר ברטל: הנושא הבא זה נושא של פתיחת תב"ר שייעודו יהיה הקמת שצ"פ, שטח ציבורי פתוח, לא בדיוק גן שעשועים, אלא מרחב ציבורי, בסוף רחוב הארבל, כמעט על פינת העצמון. יש שם שטח, 500 מ"ר אם אני זוכר נכון, סדר גודל. די בצורת משולש. שכבר כעשר שנים הוא פחות או יותר באותו מצב. מה שעשינו עד כה, עשינו תכנון ביחד עם מיכל פה. שבעיקר שיקפה מהם הצרכים של השכונה לשנים הקרובות. ומה הם היו רוצים לראות שם, ביחד עם המתכנן שהמועצה לקחה. והיו מספר אופציות. בסוף נבחרה אופציה מסוימת, שהכי מתאימה. השטח הוא טיפה מאתגר. גם בגלל צורת המשולש שלו וגם טיפה כי הוא במדרון. ונעשה תכנון וגם יש כתב כמויות שהוגש למשרד הפנים, פעמיים בעצם. פעם אחת 200,000 שקל מכספי פיתוח של 2021. ועוד 110,000 שקלים כספי פיתוח של משרד הפנים ל-2022. עבור ספציפית לכתבי כמויות ולשטח הספציפי הזה. ובסופו של דבר אנחנו הגענו לסכום של 310,000 שקלים, שהוא קצת נמוך מהסכום בכתבי הכמויות, אבל אנחנו גם מעריכים שבמכרז שנעשה המחירים ירדו, וגם במידה והם לא ירדו, עומדות בפנינו אחת מכמה אופציות. שזה או לא לעשות הכל. זאת אומרת איזשהו מפגן לא לעשות כרגע. או

להגדיל את התב"ר. זה יכול להיות כספי פיתוח נוספים, תקציב שוטף או מהקרנות. בסכום שיהיה חסר. גם אם יהיו חסרים עשרות אלפי שקלים בודדים, כנראה. זהו, זאת ההצעה. דורון.

מר דורון טישלר: יש לי ארבע שאלות. אחת, למה להתחיל דווקא שם? כי מקומות כדוגמת השטח בארבל עצמון פזורים ונמצאים ביישוב עוד כמה כאלה. לדוגמה השטח שנמצא בחרמון פינת התבור, צמוד לגן. זה שטח חום שהיה אמור להיות עליו...

מר אלעד כהן: אגב, גם דשא ...

מר דורון טישלר: כן, כן, שטח חום. שטח חום דינו שטח של המועצה, שטח למבנה ציבור וכן הלאה וכן הלאה. השטח בצמרות הוא לא, אני מתנצל, המסיכה גרמה לי לכאבי ראש חזקים.

מר אלי הוד: אולי יש לך קורונה?

מר דורון טישלר: יכול להיות. מקסימום נהיה ביחד בבידוד. אבל נבדקתי היום. השטח בצמרות עומד בתצורה שלו שטח בר, עם פסולת שזורקים שם, לא פחות זמן מהשטח שגרים החברים פה. זאת אומרת השטח ההוא, אני מכיר אותו אישית כבר 11 שנה שהוא עומד ככה. וגם בו שופכים פסולת וזה צמוד לגן משחקים. והשאלה שלישית, אפשר להגיד,

מר ניר ברטל: שנייה, לפי הספירה שלי.

מר דורון טישלר: בסדר. אני איחדתי פה שתיים. אם קיימת איזושהי עבודת מטה לתעדוף, לסדר עדיפויות איזה שטחים כדוגמת השטח הזה מטפלים בהם קודם? בין אם זה שטחים כאלה או גני משחקים חדשים שצריך לשפץ, לבנות. כי אם אני הולך כמה ישיבות אחורה, היה איקס

כסף שגם הקצנו לטובת שיפוץ ותיקון והצבה מחדש של הצללות כאלה ואחרות, שגם זה לא נעשה.
אז אני אומר, כי אני חוזר לשאלה הראשונה. למה דווקא שם? למה להתחיל דווקא שם?

מר ניר ברטל: תודה. הרביעית?

מר דורון טישלר: זהו. אני איחדתי שתיים.

מר אלי הוד: שתי שאלות.

מר דורון טישלר: לא, שלוש.

מר ניר ברטל: תודה, דורון. שאלות טובות.

מר אלעד כהן: אתה מתכוון לענות כרגע, לפני שאורנה -

מר אלי הוד: אני יכול לשאול?

מר ניר ברטל: רגע, רגע,

מר אלי הוד: לא, אני רוצה לשאול לעניין של, אם היינו עושים שטח אחר, אז היית

שואל אם השטח ההוא, לא, אני פשוט רוצה להבין. אני הייתי מסכם בשאלה האם יש איזשהו מטה,

מר דורון טישלר: שאלתי. שאלתי.

מר אלי הוד: אוקיי. אז יש בינינו הסכמה.

אני מחכה לתשובה.

גב' אורנה רייטר:

אני אענה בסוף.

מר ניר ברטל:

שאני אדבר?

מר אלעד כהן:

אני רוצה להגיד משהו. אני מצטרפת לשאלות של דורון ובהחלט

גב' צדוק תמר:

שאלות חשובות לצורך גיבוש עמדה, שמבחינתי לא התגבשה. אני מאוד סקרנית לשמוע, כי קודם כל כל קבלת כסף מבחוץ זה דבר מבורך. כל הקמת גן שעשועים, או שטח ציבורי, זה דבר מבורך. אבל כן מהדהדת כאן שאלה משמעותית בעיני, של סדר עדיפויות. כלומר למה דווקא שם? אני חושבת שממש לא רחוק משם ישנה גינה הכי טובה באורנית, שנמצאת מאוד קרוב לשם. זאת אומרת אני מנסה להבין את הרציונאל של לבחור את הלוקשן הזה ושם להשקיע את הכסף. ולא לקחת את הגנים המאוד עלובים באזורים הוותיקים ולהרים שם משהו ככה קצת יותר ראוי. קצת יותר, אני גם מאוד רוצה,

את חוזרת על השאלה של דורון.

מר ניר ברטל:

כן.

גב' צדוק תמר:

אני אוסיף. מצטרפת למה שדורון ותמר אמרו. אני יודעת שיש שם

גב' אורנה רייטר:

בקרב מקום גינה מאוד יפה. אני יודעת שהמצד השני יש שם מיני פיץ', שאני לפחות הלכתי לשם מספר פעמים לקחת את הבן של תמר, כשהיא לא בבית. אז אני מכירה גם את המקום. המקום מאוד יפה. ומטופח ומטופל. הצרכים של גינות שעשועים קרוב ללבי, לא מהיום. ואנחנו גם התעקשנו שבתקציב של 2021 יהיה שם כסף באמת לשיפוץ גינות השעשועים, מה שלא קרה. לא השתמשו בכסף

הזה לגינות שעשועים. ואני שואלת שאלה מאוד משמעותית נוספת. יש מספר גנים שדרוש שם שיפוץ מהיר.

ואני אתן דוגמה לגן אחד משמעותי, שזה מה שנקרא גן הפיראטים, גן נוח. דורון נסע לשם לראות את המקום ושאל אותי אם ליד גינת הכלבים? אמרתי לו 'לא, זו לא גינת כלבים, זו גינת אנשים, ילדים'. אז ככה נראה גן נוח. גן שלא טופל. נכון, נצבע שם המתקן עץ שאני לילדים בגיל המתאים לא הייתי נותנת להם לעלות על זה, כי יש שם באמת ... עץ. נצבע לאחרונה. אבל יש שם שטח ענק שאין שם כלום. וזה באמת סוג של מחראת כלבים. זה הדבר, אם אני הייתי עושה לעצמי, לפי מה שאני יודעת מתושבים שהיו רוצים לראות, הייתי שמה את זה במקום הראשון. אם יתקבל כסף,

למה?

מר ניר ברטל:

גב' אורנה רייטר: כי אני חושבת שצריכים שם, לא אני חושבת, אני בדקתי את זה עם אנשים רלוונטיים, ולא אחד ולא מהיום, מזמן. שזה המקום שכן צריך להשקיע בו הכי דחוף, מבחינת סדרי עדיפויות. עכשיו, אני לא אחזור על מה שתמר אמרה. מגיע כסף מבחוץ, הלוואי ויגיעו עוד מיליוני שקלים, לצורך העניין. דרך אגב, כשבדקתי את נושא הגנים ועברתי גן גן כדי להבין, ואני לא מדברת על עכשיו. אני מדברת על לפני יותר משנה, איפה כדאי להשקיע, ושאלתי אנשים שמתמשים בגנים, אז עלו שני מקומות. מקום אחד זה גן נוח, גן הפיראטים. המקום השני עתודות. אבל מה? עתודות כבר מאורגן. עתודות שילמנו מראש את כספי הפיתוח ויש שם מיליון ומשהו שקל צבוע לגן שעשועים, גן משחקים. אז זה כבר שולם.

זה לא שולם. לא שילמו ...

מר אלעד כהן:

גב' אורנה רייטר: חלק מהכסף שהקבלן קיבל בהסכם. כאילו בהסכם בתכולה של הקבלן, זה מה שרשום שם. אלעד, בהסכם ...

זה מתכולת העבודה שלו.

דובר:

זה לא נכון. הלאה, אבל לא משנה.

מר ניר ברטל:

לא יודעת. מהניירות שלי יש מההסכם, זה רשום שם בתכולה. אז

גב' אורנה רייטר:

אולי היו שינויים. אז זה מסודר. גן נוח לא מסודר. גן במרכז היישוב, עלוב ביותר. שהגן הכי קרוב אליו זה גן הורד. מה?

או שמח בצד השני.

מר ניר ברטל:

שמח זה רחוק. גן שמח פצפון. גן הורד, באמת, אתה צודק. יש פה ענין

גב' אורנה רייטר:

של טעם וריח. יש פה סדרי עדיפויות, מחשבה וטעם וריח. זו היתה הסיבה שרצינו לשמוע מה היו השיקולים.

זו אותה שאלה שתמר ודורון שאלו. אלעד, תשאל שאלה אחרת אבל.

מר ניר ברטל:

שנייה רגע. חשוב שיובן. אני לפחות, משיחות וממה שגם אני ותמר

גב' אורנה רייטר:

דיברנו עם אנשים, חושבים שבסדרי עדיפויות גן נוח הוא הגן שבעצם מוביל ובו צריך להשקיע.

על בסיס שיחות עם אנשים.

מר ניר ברטל:

ברור. אז עם מי? איך אני, אתה נותן לי ... אתה לא נותן ...

גב' אורנה רייטר:

אורנה, אנחנו נשמח -

גב' מיכל שירן:

מר ניר ברטל:

רגע, מיכל, מיכל.

מר אלעד כהן:

אז בוא, אני לא אשאל שאלות כדי לא לשעמם. אבל אני אתחיל דווקא מהסוף. אתה קצת הרמת גבה על זה שאורנה אמרה על בסיס שיחות. אני רוצה להזכיר לך ולכולנו ולמי שמכיר גם את התוכנית, שהשטח שאנחנו מדברים עליו הוא שטח חום. אם אתה עייף, אתה יכול ללכת הביתה. אני משחרר אותך.

מר אלי הוד:

אתה מעייף, אלוהים.

מר אלעד כהן:

אני משחרר אותך, אתה יכול ללכת הביתה. אתה לא חסר לי. לא תהיה חסר,

מר אלי הוד:

אוקיי. תמשיך.

מר אלעד כהן:

אז את הערות הביניים תשמור לעצמך.

מר ניר ברטל:

אלעד, תן לי לנזוף, באלי. בסוף בסוף ... אלי ...

מר אלעד כהן:

השטח שאנחנו מדברים עליו,

מר אלי הוד:

...

מר ניר ברטל:

אלי, אלי, נו, די.

מר אלעד כהן:

השטח שאנחנו מדברים עליו בהתאם לתקנון התב"ע, שטח חום. שטח

חוס הוא שטח שמיועד למבני ציבור. מבני ציבור זה לא גני משחקים. זאת אומרת מי שתכנן את התב"ע וראה את מכלול הצרכים של היישוב, לא חשב שבמקום הזה צריך להיות גן משחקים, בשונה מגן ילדים, שזה כן יכול להיות מבנה ציבור, שטח חוס וכו'. עכשיו, לא במקרה, כי כפי שאורנה הזכירה, יש לא הרחק משם גן, וככלל חשוב לדעת שמועצה לא מחליטה למקם גנים ככה סתם איפה שבה לה. גני משחקים וגם גני ילדים. יש תוכנית מסודרת. וכשאתה מכין תב"ע, אתה גם לוקח בחשבון כמה גני משחקים צריכים להיות, איפה, באיזה מרחק ומה יהיה בכל מקום. כך שאם כבר מדברים על העניין של על בסיס שיחות, אז אם כבר נעשתה עבודה רצינית על ידי מן דהוא לגבי מה צריך להיות בכל מקום, או ליתר דיוק מה לא צריך להיות בכל מקום, העבודה הזו נעשתה על ידי מי שתכנן את התב"ע. אז הוא לקח בחשבון את צרכי היישוב, וקבע מה יהיה בכל מקום. ... לא זוכר, אבל תב"ע רלוונטית גם 30 ו-40 שנה.

כשם שאתה לא תבוא עכשיו, ניר, באותה מידה ותגיד שצריך עכשיו לתגבר את שכונת נופית באיזה שניים, שלושה גנים, כי זה היה לפני 20, 30 שנה, ואתה אני מניח לא תבוא ותגיד שצריך לתגבר את שכונת צמרות בכמה גנים, כי התוכנית היתה לפני 20 ו-30 שנה והשתנו הצרכים, אז אתה גם לא יכול לבוא ולהגיד מתי נערכה התב"ע. עכשיו, אני אומר את זה במכוון, כי אם מישהו באמת בחן בצורה מקצועית את הצרכים, זה נעשה אז, ולכן האמירה הזאת, על סמך מה את אומרת שיחות, לא שיחות, היא בכלל לא במקומה.

עכשיו חברים, אני חושב שאנחנו פה נמצאים בנקודת זמן בסדר הלא נכון של הדברים. למה אני אומר סדר לא נכון של הדברים? כי בכל התנהלות רגילה, צריך היה קודם כל לקיים דיון מסודר. כל אחד כמובן מביע את דעתו. המהנדסת היתה מביעה את דעתה, חברי מועצה, ראש המועצה. אפשר כמובן גם לשמוע את התושבים. אפשר כמובן גם לשמוע תושבים של שכונות אחרות. ובסופה של הישיבה היינו אמורים לקבל החלטה איפה אנחנו מוסיפים גנים חדשים. אני מדגיש, גנים חדשים, בתב"ע קיימת. גנים חדשים בתב"ע חדשה, ברור. כי זו תב"ע חדשה. ואז היינו יכול להיות שמתווכחים, יכול להיות שמחליפים דעות והיתה מתקבלת החלטה ברוב דעות או פה אחד, זה ממש לא משנה, שאומרת 'אנחנו חושבים שצרכי היישוב הנוכחיים מחייבים שיוקם גן חדש בתב"ע קיימת, בשכונה קיימת, בנוף אורנית, צמרות, נופית, זה ממש לא משנה.

זה לא נעשה. מה כן נעשה? וחשוב שהתושבים ידעו, שאנחנו הרי דברים אלו יודעים בדיעבד, במשך משהו כמו שנתיים, לפחות לפי הדיבורים והמידעים שאנחנו מקבלים, יושבים נציגי מועצה, עם התושבים, בלי התושבים, פחות רלוונטי כרגע, ומקיימים הליך של בניית תוכנית מסודרת, עד רמה של כתבי כמויות. כשאנחנו כחברי מועצה לא יודעים מכלום. ומתי אנחנו כן שומעים על זה לראשונה? אנחנו כן שומעים על זה לראשונה לפני משהו כמו חודשיים ימים, כשהנושא הזה עלה פעם ראשונה לדיון. אבל אז כבר באים התושבים ואומרים 'תכננו את זה שנה, שנתיים. הבטיחו לנו, מגיע לנו, לא מגיע לנו, ראש המועצה', וכו' וכו'. וכן פנו למשרד הפנים, וזה כן צבוע. ולא צבוע. ונוצר מצב עם תחושה מאוד לא טובה, מאוד לא נוחה, שכמעט מעמידים אותנו בפני עובדה מוגמרת. חברים, יצאנו לדרך, תכננו, החלטנו, מה הבעיה, אלי?

מר אלי הוד: אני לא מבין. אתה -

מר ניר ברטל: אלי, אלי.

מר אלי הוד: לא, הוא שואל אותי.

מר ניר ברטל: אני יודע שהוא שואל. ... תקבל את זכות הדיבור, תוכל להגיד מה שאתה רוצה. אלעד, בוא תסיים.

מר אלעד כהן: תודה שאתה מרשה לי. ואנחנו מוצאים את עצמנו במצב שבו כמעט מעמידים אותנו בפני עובדה מוגמרת. וזה אירוע מביך ולא טוב, שקורה לא בפעם הראשונה. כי בדיוק אותו דבר עשיתם עם המשרדים של תרבותא. אתם קודם כל מתכננים מאחורי הקלעים, ואחר כך מביאים לנו מוצר מוגמר, שגם נקבעו כל מיני עובדים בשטח. לפחות לגבי תרבותא. פה עדיין לא. וזה מצב לא טוב. אין לי ספק שאם היינו יושבים ומקיימים את אותו דיון שצריך היה לקיים אז, אז היינו בוחנים הכל. ויכול להיות שהיינו בכל זאת מחליטים למקם את זה שם. ויכול להיות שהיינו הולכים

על תוכנית מצומצמת. ויכול להיות שהיינו בכלל מחליטים למקם את זה במקום אחר. גן נוח, לא גן נוח. זה לא נעשה וזה מאוד מאוד מביך וגם לא נכון בהתנהלות. חברי המועצה שאמורים לאשר את זה צריכים לקבל שולחן נקי לשמוע את כל השיקולים, לבחון את כל האפשרויות, לתת את דעתם לסדרי עדיפויות. בדיוק הנושאים שדיברתם עליהם כל אחד ואחד מכם. אבל שימו לב מה כן קורה. קורה שאנחנו עכשיו מה שנקרא מתייחסים לזה בדיעבד, במקום להתייחס לזה ברגע הראשון וביום הראשון. ולפני שאני מגבש דעה, אני קודם כל הייתי שמח מאוד שתעני על כל השאלות של האדונים הנכבדים האלו ותתייחס, סליחה? והגברות, כמובן. ותתייחס למה שאמרתי. למה לא הבאת את הנושא מלכתחילה לישיבת המועצה, לפני שהתחלת בכלל את כל התכנון הזה, כדי שכל אחד מאיתנו יוכל להביע דעה, לקבוע סדרי עדיפויות יחד איתך, ולצאת לדרך. למה אנחנו צריכים לקיים את זה בדיעבד?

מר ניר ברטל: תודה. אלי.

מר אלי הוד: אני חושב, באמת, יש דרג מבצע. יש דרג ניהולי של המועצה. זה התפקיד שלהם לבחון מה המועצה עושה. זה לא התפקיד שלנו.

מר אלעד כהן: אנחנו חותמת גומי.

מר אלי הוד: שנייה, אלעד, תן לי לסיים. אנחנו לא חותמת גומי. אנחנו צריכים ליזום דברים שאנחנו מאמינים שהם צריכים לבוא לידי ביטוי בביצועי המועצה, להגיש אותם. אבל אנחנו לא הדרג המנהלי שקובע מה נעשה.

גב' אורנה רייטר: גם לא בוועדה לאיכות הסביבה?

מר אלי הוד: נכון. גם בזה.

- גב' אורנה רייטר:** בגלל זה הצבעת נגד.
- מר אלי הוד:** בדיוק, נכון.
- מר אלעד כהן:** אתה כנראה לא יודע מה זה חברי מועצה.
- מר אלי הוד:** אני יודע בדיוק מה זה חברי מועצה.
- מר ניר ברטל:** אלעד, אלעד. אורנה, את מפריעה.
- מר אלי הוד:** אתה מנסה לעשות עבודה של מנכ"ל ושל ראש מועצה. זה מה שאתה מנסה לעשות. זה לא התפקיד שלך. אני לא מבין את זה.
- מר ניר ברטל:** תנו לו להגיד ...
- מר אלעד כהן:** אמרתי.
- מר ניר ברטל:** תודה, אלי. דורון.
- מר דורון טישלר:** אני מסכים עם חלק מהדברים שלך, אלי. הם נכונים. יש דרך מבצע. אבל אני מניח שאתה כן מסכים איתי או אתה כן תסכים איתי שאם בסוף כולנו כאן צריכים לאשר את הדבר הזה, אז מן הראוי שנכיר אותו לפני. ולא נפתיע, או לא נופתע.
- מר אלי הוד:** אתה רוצה להגיד לי שכל פעילות שהמועצה עושה, צריכה לבוא

לידיעתך?

מר דורון טישלר: אני לא אמרתי את זה.

מר ניר ברטל: אז מה?

מר דורון טישלר: אמרתי כל דבר שנדרש -

מר אלעד כהן: לאשר כספים.

מר דורון טישלר: נדרש להביא אותו לשולחן המליאה, שנדרשים לאשר אותו כספית, מן הראוי שנכיר אותו לפני. רק זה מה שאני אומר. אין לי כוונה להיכנס לעבודה של ראש המועצה. ואין לי כוונה להגיד מה הוא מחליט ומה הוא לא מחליט.

מר אלי הוד: זה צריך לבוא לידי ביטוי בתקציב. אתה צריך לקבוע מה יהיה הדין. זה הכל.

מר דורון טישלר: אני חייב להכיר את הדברים האלה. אתה מצפה ממני להצביע.

מר ניר ברטל: תודה, חבר'ה. בישיבת המועצה הבאה אני קבע נושא ראשון לסדר היום, תפקיד חברי המועצה.

מר אלי הוד: בדיוק. אני חושב שזה הנושא שצריך לדון בו. ...

מר ניר ברטל: אתה מוזמן להעלות את הנושא לסדר היום. אבל חבר'ה, תעשו לי

טובה, לא עכשיו. אביבית, בבקשה.

גב' אביבית אבורוס: אני אתחיל בלהתנצל שאני פעם שלישית מדברת היום. כנראה הקורונה,

מר ניר ברטל: לא, תמשיכי.

גב' אביבית אבורוס: לא, כנראה המחלה הזאת,

מר אלעד כהן: את עם קורונה?

גב' אביבית אבורוס: עכשיו לא. אבל הייתי רק לפני רגע. אני לא אתייחס לשאלות כי זה לא אני בכלל לענות. אבל אני רק רוצה להגיד כמי שנמצאת למעלה מתשע שנים בסיירת הורים ושמכירה את השכונה הזאת לא ... כאילו אני את התושבים הנכבדים שנמצאים פה לא מכירה, אבל אני מכירה את הנוער שמסתובב שם, והיטב אני מכירה את המיני פיץ' המושלם שיש שם. שלאחרונה, לא כזה אחרונה, בקדנציה הזו שופץ ונראה מצוין.

והגינה, אחת הגינות באמת המכובדות שם. לא יודעת להגיד אם היא הכי זה, אבל היא ממש גדולה ומעניינת. וזה באמת שתי הנקודות שבתור סיירת, אני חושבת שלא יהיה סייר אחד שיגיד שהוא לא פגש שם אנשים, לא משנה באיזה יום ובאיזו שעה, אם זה בחמישי בלילה או בשישי בלילה, וכמויות מאוד גדולות של ילדים. וחד משמעית היא לא מספיקה לשכונה הזאת. יותר מזה, לצערי הרב, וזה אולי לא יודעת כאילו כמה מידע רגיש, אבל יש שם גם המון מריבות בחודשים האחרונים. בגלל כמות הילדים שמגיעה לשם, והסיירת ממש נדרשת בגינה עצמה להפריד קבוצות, בגלל הכמויות המאוד גדולות של ילדים.

לכן מבחינת צורך, גם לא יודעת תב"ע לא תב"ע, לא נכנסת לזה, מבחינת צורך לי אין ספק שבאזור הזה חסר או איזה מרחב לנוער. לנוער, לילדים, לא יודעת בדיוק מה יותר, כי לא עשיתי שום סקר

אבל אני אומרת חד משמעית. למי שרוצה, יום שישי בערב או חמישי בערב תקפצו לשם. גם בשעות אחרי חצות. כמות הילדים שיש בשתי הנקודות האלה היא אדירה. אני חושבת שאין לנו אף מקום פה ביישוב, חוץ ממרכז הנוער עצמו, שיש כזאת כמות של ילדים. אני ממש מזמינה אתכם לבדוק.

מר אלי הוד: זה אגב מסביר למה,

מר ניר ברטל: אלי, ... קצר?

מר אלי הוד: למה קצר? למה גן הפיראטים אם הוא בשכונה ותיקה, אין שם הרבה ילדים, זה לא רלוונטי.

גב' אביבית אבורוס: קצת פחות רלוונטי, דרך אגב, הוא מת לגמרי בערב. אבל עוד פעם, יכול להיות שביום עם ילדים קטנים.

מר ניר ברטל: חבר'ה, די ...

מר אלעד כהן: את ראית איך הוא נראה ...

גב' אביבית אבורוס: לא אמרתי שלא ... לא אומרת ...

מר ניר ברטל: מיכל ביקשה קודם. אודי, אתה רוצה להגיד משהו? תודה. מיכל, רק תציגי את עצמך. לא כולם מכירים.

גב' מיכל שירן: מיכל שירן, אני גרה בשכונה כבר עשר וחצי שנים. מאז עוד לפני שעוד היתה מדרכה וכביש. כמה דברים שמאוד חשוב לנו שתבינו. גן השעשועים שיש היום הוא מושקע,

הוא בסדר. הוא פשוט כבר לא עובד. הצרכים השתנו בתוכנית, תב"ע, לא תב"ע, לא משנה. השכונה שלנו מזדקנת. זה אומר שהילדים גדלים.

מר ניר ברטל: גדלה, גדלה. אחת השכונות הצעירות ביישוב. אתם גדלים, אתם לא מזדקנים.

מר אלעד כהן: אגב, זה נכון להרבה שכונות ביישוב.

גב' מיכל שירן: כן. אבל העניין הוא, ודבר ראשון,

מר אלעד כהן: אני מבין שאתם מסתכלים על זה במשקפיים שלכם. זה בסדר.

גב' מיכל שירן: דבר ראשון, אנחנו שכונה, הרוב שם דתיים. אנחנו לא נוסעים בשבת לשום מקום אחר. אנחנו כלואים בשכונה שלנו. גם אם הנוער הולך לבני עקיבא מצד שני, אבל אנחנו התושבים, לא הולכים צעידות עד לגינות אחרות. זה מגיע למצב שאנחנו דבר ראשון זה מוזנח ומגעיל. ואנשים זורקים שם פסולת ויש שם נחשים ועקרבים שמסכנים את גני הילדים. אבל כבר עשר שנים זה מוזנח. אין שום התפתחות של השכונה והבנה שאנחנו, התושבים המבוגרים, רוצים לשבת איפשהו. והנוער גדל. יש מיני פיץ' שמעל 200 ילדים רבים על מיני פיץ' בשבת. אתם צריכים לבוא בשבת ולראות מה קורה שם. אנחנו המון ילדים ותושבים. אנחנו כבר עשר שנים צועקים 'תעשו משהו עם השטח הזה'. אז זה לפחות מה שאני, מהדברים שלנו, אם מישהו רוצה

מר אלי הוד: לא, זה תואם למה שאמרה אביבית. אוקיי.

מר ניר ברטל: עוד משהו?

אני אחכה לסוף, ואם יהיה לי משהו -

מר אבי שטיין:

עכשיו זה הסוף.

מר ניר ברטל:

קוראים לי אבי שטיין, אני רואה חשבון במקצועי. אני מסתכל,

מר אבי שטיין:

... מה אתה מתנדב?

מר אלי הוד:

מר אבי שטיין: מה אני מתנדב? אני עזרתי בגיוס. כאילו יזמתי את כל נושא הגיוס של אט"ן לאורנית, של מדי"א. של הניידת טיפול נמרץ באורנית. זה התחיל אצלי בגינה בבית, באיזו סעודת שישי שלי ושל איתן, הפרמדיק. פחות רלוונטי, אבל זה חלק מהעשייה וההתנדבות. גם שלנו כשכונה. עכשיו, באמת, כמו שמיכל אמרה, אני בהחלט רוצה לחזק את הדברים שלה. השכונה שלנו היא עם המון ילדים. יש גם מריבות במיני פיץ', כיתות ו', וכיתות ז' וכיתות ח', לא נותנים לילדים הקטנים וכולם רוצים לשחק. יש המון צורך לשטחים לתת לילדים קצת להתאוורר. זה בקטע הזה. עכשיו, כאיש כספים, אני רק שואל שאלה. נושא תב"ר. אני לא יודע בדיוק איך זה עובד. אבל אם יש כסף שצבוע לטובת פרויקט מסוים, אז זה לא יוצא מהכיס של המועצה, זה מגיע מבחוץ וצבוע לטובתנו. אז מה העניין?

מי אמר שהוא צבוע –

מר אלעד כהן:

אני שואל, אני רק שואל.

מר אבי שטיין:

לא, הוא לא צבוע.

גב' אורנה רייטר:

זה בדיוק מה שאני שואל.

מר אבי שטיין:

תראה את ההרשאה של משרד הפנים. ... (מדברים ביחד)

גב' אורנה רייטר:

שנייה, חבר'ה. אבי, עוד משהו?

מר ניר ברטל:

זו שאלה שלי. אבל זהו, מעבר לזה הצורך הוא אדיר. החבר'ה פה

מר אבי שטיין:

מסתובבים ברחובות בערבי שישי,

אנחנו לא מזלזלים בגנים אחרים.

דוברת:

חס וחלילה. אבל אנחנו שכונה צעירה. אני פשוט רואה מבחינת

מר אבי שטיין:

המאסה של הילדים שמסתובבים ברחוב בימי שישי בערב, שלא יכולים ללכת על הותיקה כי שם יש את הסניף של בני עקיבא. זה פשוט, החבר'ה מסתובבים ברחובות. זה עד אחת, שתיים בלילה, ואין להם איפה להיות. זה מתחלק במיני פיץ' ומתחלק בגינה שקיימת. אנחנו צריכים באמת עוד מקום לחבר'ה לשבת ולהתפזר ולא להיות אחד על השני וגם כן ליצור חיכוכים. לא רק מילדים מהשכונה, אלא גם משכונות אחרות שבאים ליהנות מהמתקנים.

אני רק רוצה להוסיף שליד בית הכנסת, אנחנו, המשפחות, שמנו כסף

גב' מיכל שירן:

כדי שהנוער יוכל לבנות משהו. כל משפחה הוציאה מכספה הפרטי ואנחנו רק מבקשים תנו לנו את השטח המשולש. לא ביקשנו,

השטח צמוד לאחד הבתים, נכון?

מר דורון טישלר:

לאחד הבתים ולגן.

גב' אורנה רייטר:

לא, הגנים זה בסדר. הוא צמוד לאחד הבתים, נכון?

מר דורון טישלר:

שני בתים.

מר ניר ברטל:

מה יקרה כשישבו שם בלילה ויעשו רעש?

מר דורון טישלר:

הם יושבים שם כבר היום.

גב' מיכל שירן:

הם לא סתם אומרים את זה, כי במקביל להודעות שלכם, קיבלנו

מר אלעד כהן:

הודעות של תושבים (מדברים ביחד)

כשהם קנו הם ידעו שהולך להיות שם ... מי שגר שם קנה...

מר אבי שטיין:

אלעד, אבי. באמת, אני לפחות לא מצליח לשמוע אף אחד. חבר'ה, די,

מר ניר ברטל:

תודה.

הם קנו ... כל מי שגר שם.

מר אבי שטיין:

אבי, תודה. חבר'ה, מי דיבר? אבי, אתה היית, נכון? עוד משהו? תודה.

מר ניר ברטל:

דורון, זה מה שרצית לשאול?

לא, זה יכול להיות גם אחר כך. משהו על המתנדבים אצלם,

מר דורון טישלר:

אז אחר כך. די, תודה. אני אתייחס. די, דורון. אני לא רגיל שאתה...

מר ניר ברטל:

אתה משנה לי סדרי עולם שאתה, אני אתייחס. טוב, שאלת שאלה מעולה, דורון. למה להתחיל שם?

אתה צודק, לא התחלנו שם. בעצם הגן הראשון שלפחות בתקופתי חודש או שופץ ברחוב הורד, מה שנקרא, גן הידידות, שהוא במרכז השכונה הותיקה, הקורונה עשה לו את החלוקה שלו, בדיוק סיימנו לפני שנתיים פחות חודשיים את ההקמה שלו.

מר אלעד כהן: השאלה למה דווקא להקים גן חדש כאן. זו השאלה.

מר ניר ברטל: אלעד, אלעד, אני מדבר. תודה. אתה מפריע לי. תודה. אז קודם כל, כמו שאמרתי לדורון, שאלה טובה, אבל לא התחלנו שם. לפחות בתקופתי הגן הראשון ששופץ וזה היה כמעט להקים אותו מאפס, במקרה הזה זה גן הידידות, שהוא בלב השכונה הוותיקה. אחד. שתיים, עשינו, לא זוכר מתי, חצי שנה, שנה, מיפוי של כל הגנים באורנית. ובדקנו אותם מבחינת מספר פרמטרים. אחד זה עמידה בתקני בטיחות. ואנחנו ממש קרובים לסגור את כל פערי הבטיחות שיש. לפעמים התושב הממוצע לא רואה את זה. למשל הגומי שמקפיצים עליו כדור, באיזה גובה הכדור צריך לקפוץ בשביל לדעת אם המשטח, אם ילד ייפול הוא יקבל מכה או לא. ועשינו מיפוי לכל הגנים. יש לנו המון. יש לנו בערך 30 גנים. גינות כושר, וגנים וכדומה. ובסוף קבענו סדרי עדיפויות גם א' מחומרת הבעיה הבטיחותית, מבחינת המפגע. שתיים, כמה הגן הזה מרכזי וגדול. כי גן שהוא יחסית פינתי וקטן, או בשכונה בלי הרבה ילדים, מגיעים אליו פחות, יקבל תעדוף יותר נמוך מגן שהוא יותר גדול או יותר מרכזי או באים אליו יותר ילדים. ולכן כן נעשה מיפוי כזה. ציינתי את גן הידידות אבל לא עצרנו שם. היה חידוש של גן שמת, שלתפיסתי הוא לא גן קטן בכלל והוא מכיל או נותן מענה להרבה מאוד משתמשים שם. גן גפן, גם נעשה שם חידוש. ובגן האגוז, גם נעשה.

גב' אורנה רייטר: מתי? אפשר לדעת מתי?

מר ניר ברטל: ברמת החצי שנה אחרונה. אז לכן מה שאמרת הוא לא נכון לגבי התקציבים. רגע, אורנה, את מפריעה לי.

זה ... כי אין שם ...

גב' אורנה רייטר:

אורנה, את מפריעה לי!! אורנה את מפריעה לי!!

מר ניר ברטל:

אבל אתה אומר דברים לא נכונים.

גב' אורנה רייטר:

גם את אמרת דברים ... אורנה, את מפריעה. אורנה, את חוזרת

מר ניר ברטל:

ומפריעה. גם את אמרת דברים לא נכונים. אני אתקן אותך עכשיו לא באמצע. אורנה, תודה.

אז אני אחר כך אחזור,

גב' אורנה רייטר:

לא, את לא. את סיימת את זכות הדיבור שלך.

מר ניר ברטל:

לא, אבל אתה ...

גב' אורנה רייטר:

אני מנסה לדבר! בבקשה, תאפשרו לי לסיים את דברי.

מר ניר ברטל:

בסדר, תן לה להמשיך לדבר.

מר אלעד כהן:

אלעד, אני, אלעד, לא נותנים לי לדבר. תנו לי לדבר. בבקשה, לא,

מר ניר ברטל:

אלעד, די, מספיק! לצערי, בניגוד לדיונים בכנסת, ששם אפשר להוציא מישהו אחרי שלוש התרעות, פה זה לא מתאפשר. ולכן לפעמים יש פה קצת יותר הפרעות. אני יכול להמשיך? תודה.

מבחינתי לא.

גב' אורנה רייטר:

לכן, את האמת, אני לא מתחשב בדעתך בעניין הזה.

מר ניר ברטל:

אני יודעת.

גב' אורנה רייטר:

תודה, אורנה. טוב, אנחנו נעשה הפסקה, כי אי אפשר להמשיך ככה.

מר ניר ברטל:

10 דקות הפסקה. תודה.

***** הפסקת ההקלטה לבקשת יו"ר המועצה *****

שנייה רגע. אנחנו מבקשים עוד חמש דקות, כי ... מדבר עם הבת שלו

גב' אורנה רייטר:

... עכשיו מהטירונות.

איזה טירונות? משהו רציני?

מר ניר ברטל:

היא מאוד רצינית.

גב' אורנה רייטר:

***** הפסקת ההקלטה לבקשת יו"ר המועצה *****

המשכנו. פתח בבקשה את השידור. חבר'ה, אני מזכיר שעוד לא הגענו

מר ניר ברטל:

לחצי של הערב. ואנחנו בחצי הקל. אני אמשיך רגע מאיפה שהייתי. לפחות אני זוכר שניסיתי להיות.

אז אמרתי שעשינו סקר לכל הגינות בכל היישוב. ותעדפנו במי אנחנו מטפלים יותר, לפי רמת מפגעי

הבטיחות ולפי גודל ורמת השימוש של הגינה. אני חייב להגיד שלעניין הפיראטים באמת היתה שם

התלבטות גדולה. בסופו של דבר עשינו שם פעולות, בעיקר בשביל להסדיר כל מיני ענייני בטיחות. זו

גינה שיחסית מבחינת שטח היא גדולה, מצד אחד. מצד שני, זו שכונה שהיא לא כל כך צעירה, נקרא

לזה, או לא משופעת בילדים כיום. והדברים השלישי שהוא שיקול, שאם רוצים לעשות שם משהו

שיהיה משמעותי, העלויות שם מאוד גדולות בגלל גודל השטח. בטח לא בעלויות שאנחנו מדברים. זה... ספינת הפיראטים. ולמה להתחיל שם.

עוד דבר, הזכרת את השטח בכיכר התבור. גם זה שטח שאנחנו כבר ב-2019 הגשנו אליו איזשהו קול קורא. ובגלל ממשלה, תקציב וכדומה, קיבלנו את התשובות רק עכשיו. וגם שם אנחנו מתכננים לעשות דברים וזה עוד בכלל לפני שחשבנו על השטח הזה בסוף הארבל.

מר אלעד כהן: מה התשובה? יש כסף?

מר ניר ברטל: התשובה כשזה יהיה רלוונטי נעדכן. ומי שרוצה לבוא ולהיות שותף לקביעה של הדברים, מוזמן. וגם שם אנחנו מתכננים לעשות כי זו גם נקודה מרכזית. התייחסתי לטעות שנאמרה לגבי השימוש בתקציב בשנת 2021. זה לא נכון. התב"ע לדעתי היא מסוף שנות ה-90 של שנה שעברה, אלעד. אם אני זוכר נכון, זו תב"ע שנערכה באמת לפני הרבה זמן. השטח הוא אכן שטח חום וגם אני מכיר שנעשה שם ניסיון לבנות שם בית כנסת. תקנו אותי, אבל אני חושב שבסופו של דבר הוא נמצא כלא מתאים, לא זוכר מה הסיבה.

מר דורון טישלר: בגלל הגנים. לקחו חלק מהשטח הזה לטובת הגנים.

מר ניר ברטל: לא, לא, התכנון היה -

מר דורון טישלר: הם יודעים שאני צודק.

מר אבי שטיין: אתה לא צודק. לא בדיוק. מה שנשאר בשביל בית כנסת לא הספיק.

מר ניר ברטל: אבי, דורון, תודה. כן היה ניסיון לממש אותו כשטח חום, דרך הקצאה.

מר אלעד כהן:

רוצה תאריך? 21.5 ...

מר ניר ברטל:

אלעד, נו. תודה. תנו לי רגע להשלים בלי הפרעות. ולכן כרגע גם אני לא רואה איזושהי תחזית לבינוי שם במקום הזה. זה באתי להסביר שבעצם השטח הזה לא היה ראשון. הוא היה החמישי או השישי שהתחלנו לטפל בו. אבל עדיין אני חושב שזה מוצדק וזה נדרש מכמה סיבות שמיכל אמרה ואני רוצה לחזק חלק ולהוסיף נוספות. אחד, זו שכונה שיחסית הכי מנותקת משאר היישוב. גם בגלל המרחק האווירי, אבל גם בגלל הטופוגרפיה ההררית, שבעצם להגיע משם למרכז היישוב זה הכי קשה או הכי רחוק. ובעצם כמעט כל יתר אורנית, שהיא הרבה פחות תלולה אפשר להתנייד ולכן יוצא שם שבאמת הילדים ומי שגר שם יותר מתרכז בתוך השכונה. השכונה גם יחסית, לא סתם אמרתי למיכל, שאני חושב שאתם השכונה הכי צעירה ביישוב, מבחינת גיל וכמות ילדים. ולכן היחס בין מספר התושבים, מספר הבתים או מספר השטחים לבין המרחבים הציבוריים שצריך שם, אני חושב שצריך לקחת את זה בחשבון. למשל לעומת מקומות אחרים, ששם יש הרבה פחות ילדים ולכן הצורך או השימוש הוא הרבה יותר קטן. בנוסף,

מר אלעד כהן:

אני מרים יד.

מר ניר ברטל:

ראיתי. יפה. ובאמת יש שם גם מיני פיץ', שגם אותו חידשנו. היו עוד איזה שני מגרשי ספורט שחידשנו. אחד במרכז המסחרי ואחד על התיכון. ויש שם גן משחקים שהוא יחסית לא גדול בשטח שלו, אבל הוא מאוד בשימוש. ואני חושב שהצורך שם הוא בהחלט קיים. וגם האלטרנטיבות לשטח הזה אני כרגע לא רואה אותן קיימות, כמו שאמרתי בסיפור עם בית הכנסת. ולכן אני חושב שנכון לבוא ולפתח שם את השטח. בנוסף אני אבוא ואגיד שהסתכלתי אחורה, אני מסתכל גם קדימה, אנחנו גם עוסקים בהקמה של שצי"פ יחסית גדול, כמעט 3 דונם בעתודות, שזה בערך פי 6 בגודל מהשטח המדובר כעת. שהוא גם משרת גם את שכונת עתודות, גם את שכונת הגבעה, שיש להם שם באמת גן משחקים מאוד ישן וקטן בכניסה לרחוב הרימון, אם אני זוכר נכון.

ופונים אלינו הרבה אנשים למה לא משפצים. אז הנה התשובה, שאני מקווה שבקרוב, ברמת השנה, שנתיים הקרובות, יהיה שם אחד מגני השעשועים הגדולים ביישוב, במרחק הליכה. וגם הוא יוכל לשרת את שכונת נופית, או בשמה העברי בר בטון, שיוכלו גם להגיע לשם. זו תוכנית עתידית נוספת. אז דיברתי על עוד שני, מעבר לזה אחד בתבור, שאני מקווה שנוכל להעלות אותו פה לאישור בזמן הקרוב. וגם את עתודות. ויש עוד דברים, אבל אני חושב שכרגע מבחינת רמת המודעות שלהם אני לא אציין אותם כי אחרי זה יגידו לי, יתפסו אותי במילה.

עוד שני דברים. אחד, ... אז למה לא באים קודם אלינו. ולמה לא היינו שותפים. א', אתה מוזמן להיות שותף כמעט בכל ההחלטות הניהוליות במועצה. ככל מועצה, יש ועדת הנהלה שמנהלת את המועצה. ולמשל ההחלטה הזאת, הקצאה של כספי משרד הפנים לשטח הספציפי הזה נעשתה בהיוועצות עם חברי הנהלה. ושם מתקבלות ההחלטות הניהוליות, ברמת הדרג הנבחר וברמת הדרג המבצע. ומי שרוצה להיות חבר או חברה בה, מוזמן. ושם אתה יכול להיוודע מראש על הרבה דברים שקורים. אז לכן האופציה קיימת. גם זה וגם הרבה דברים אחרים שאנחנו כבר עובדים עליהם, עכשיו ולעתיד. ודבר נוסף, אבי, אתה שאלת שאלה. כן, הכספים הם כספים צבועים. זה לא כסף שאתה אומר 'אוקיי, אם עכשיו אני לא משתמש בו לשטח הספציפי הזה, אני יכול לקחת אותו למקום אחר'. בעצם ההרשאה שקיבלנו על ידי משרד הפנים היא ספציפית לשטח הזה. ואם אנחנו ניקח אותו ונממש אותו במקום אחר, אז משרד הפנים יגיד 'אה, עבדתם עלינו. נתנו לכם כסף לאיקס, השתמשתם בו לזוי, אנחנו לא נותנים את הכסף'. אז הכסף כן, הוא צבוע. וכמו שאמרתי, ההחלטה הזאת התקבלה בוועדת הנהלה. הסברתי גם את עיקרי השיקולים שעמדו מאחוריה, ממש בקצרה. עמיחי, אתה הצטרפת טיפה באמצע, אז בוא ניתן לך לדבר, ואחרי זה דורון ואלעד. אתה רוצה להיות אחרי או לפניו?

רגע, אני רוצה לשאול שאלה.

גב' אורנה רייטר:

איזו שאלה לא ענית?

מר ניר ברטל:

גב' אורנה רייטר:

יש לי איזו שאלה -

מר ניר ברטל:

רגע, שנייה. לא ענית לשאלה.

מר אלעד כהן:

אני גם רוצה שתי שאלות. טוב, לידיים פירסט.

מר דורון טישלר:

לא, שאלתי כמה מקומות כדוגמת השטח בארבל שזורים ונמצאים

ביישוב, שהם באותו סטטוס?

מר ניר ברטל:

שטחים חומים שהם בעצם ברמת ברבטון? ברמת בר?

מר דורון טישלר:

כן.

מר ניר ברטל:

יש הרבה. למשל, יש שטח שצמוד לבית כנסת, היכל משה. שהוא חצי

דונם ומאוד תלול. רק עלויות פיתוח שם יהיו גדולות. 1.200 דונם צמוד לבית ספר יובלים. כל המדרון

של ביי"ס יובלים. ברחוב הירדן פרצים, יש שם דונם. במורן יש שטח של 400 מ"ר, שטח חום. אני

מנסה רגע, מה שאני זוכר מהראש. התבור זה 800 מ"ר. בכרמל, שני משולשים האלה, השיניים

שאנחנו מכירים. בעצם יש לנו הרבה מאוד שטחים חומים לא מנוצלים ביישוב. מן הסתם הסיבה

העיקרית זה עלויות. זהו. אז ענית. אורנה רצתה גם לשאול.

גב' אורנה רייטר:

כן, בגינת התבור, דובר בעבר על נושא של גינה קהילתית. האם זו

הכוונה של התב"ר שמתממש? זו שאלה אחרת.

מר ניר ברטל:

מה השנייה?

עתודות. האם מדובר, כשדיברת על שלושת הדונם, מדובר על השטח

גב' אורנה רייטר:

החום, שהיה אמור להיות חנייה מתישהו?

זה לא 3 דונם.

מר דורון טישלר:

ככה הוא אמר.

גב' אורנה רייטר:

לא, השטח ההוא שם הוא לא 3 דונם.

מר דורון טישלר:

אני אענה.

מר ניר ברטל:

ליד מבנה חשמל זו גינה שמיועדת להיות גינה.

גב' אורנה רייטר:

על זה הוא מדבר.

מר אלעד כהן:

זאת 3 דונם?

גב' אורנה רייטר:

כן.

מר ניר ברטל:

אוקיי. בעין לא נראה. אוקיי, זה לא השטח החום מעבר לכביש. אז

גב' אורנה רייטר:

אלו שתי השאלות.

אלעד.

מר ניר ברטל:

הייתי מבקש שתרחיב, ניר, על תוכנית שיפוצים, שדרוגים, לא משנה

מר אלעד כהן:

איך תקרא לזה, קונקרטיית לגן הפיראטים. זו נקודה מספר אחד. נקודה מספר שתיים, אני קורא בדיוק כמוכם את כתב ההתחייבות שמשדר הפנים העביר. זה ביחס לשאלה אם זה צבוע, לא צבוע.

מר ניר ברטל: בכתב ההתחייבות, בדף שאתה מחזיק -

מר אלעד כהן: שנייה, שנייה. ואני מסתכל על כתב ההתחייבות הזה. כולל כל המסמכים שביקשנו, אם אתם זוכרים, לקראת ישיבת המועצה הראשונה שהיתה בנושא הזה. נדמה לי שבועז בגריש ביקש את זה. אף אחד מהמסמכים האלו, השם גן ארבל, או כתובת או רחוב הסורק, או לא משנה איך תקרא לזה, לא מופיע. ולכן, אני מבקש שתסביר לי על סמך, כי לי זה חשוב לדעת. אם זה צבוע, זה משחק אחד. אם זה לא צבוע, זה משחק אחר. על סמך מה אתה קובע או חושב שהתב"ר הזה צבוע?

מר ניר ברטל: אני תיכף אתייחס לצביעה. עוד שאלות? עמיחי?

מר עמיחי הודרברג: אז קודם כל, נעים מאוד, עמיחי. עמיחי הודרברג. קיצור מגרמנית. אתם מוזמנים, עיירה בגרמניה. הודרברג. יש שם תב"ע, אפשר להפוך אותה גם לגינה. אני עובד על זה. אלעד ואורנה פתחו את הישיבה היום והודו בכלל על זה שאושר השיפוץ לבית הספר ולקח הרבה זמן וחבל מאוד. זה אכן מבורך. אז בואו ננסה להתקדם קדימה. למנוע את הפעם הבאה. אנחנו רוצים לקדם את היישוב. כולנו בסופו של דבר גרים באמת בחור, בסוף של היישוב.

מר דורון טישלר: אתה מבחירה שם, לא? או שאילצו אותך?

מר עמיחי הודרברג: לא, התחתנתי עם בת יישוב, אז זו לא בחירה.

גב' אורנה רייטר: לא, חמותו קנתה לו את הבית.

זו בחירה טובה.

מר אלעד כהן:

מר עמיחי הודרברג: לא, ברצינות. אם כרגע ... רק אפשרות, ונכון, אתה צודק, אלעד, יכול להיות שהיית צריך לדעת את זה קודם. בסופו של דבר, אורנה, גינה כזאת, גינה אחרת, בואו ננסה לקדם משהו. אם כרגע כמות הגינות זה לא מה שהובטח בעבר, שאמור להיות לנו, כמות שיש לנו כרגע, הילדים שלנו מתגברים. משפחה ממוצע של ארבעה חמישה ילדים למשפחה בשכונה הזו. (מדברים ביחד) אין אח ורע כזה ביישוב. אז אם כרגע אנחנו חווים מצוקה אמיתית, כי כמות הגינות, נכון, יש גינה מאוד יפה. אבל אני כל שבת שם, כי אבא של סוף שבוע, והיא לא מספיקה. כי היא גדולה ויפה. הכמות שם לא מספיק. והילדים שלנו גדלים ומתגברים. ואם באמת יש חלק שאפשר לעשות איתו משהו, וכרגע יש תקציב צבוע, במידה וצבוע ויש את הדבר הזה, בהנחה שניר צודק, בסדר?

אם זה צבוע, נגמר הסיפור. אם זה לא צבוע ...

מר אלעד כהן:

גם אם זה לא צבוע,

גב' מיכל שרון:

מר עמיחי הודרברג: אם זה צבוע, אז באמת כמו שאתה אומר, אין פה עניין של שיח. אבל גם אם לא, בוא ננסה לנצל את מה שקיים כרגע לטובת כולנו. שלכולנו יהיה טוב פה.

לא, אבל אתם מייצגים שכונה אחת. אין ייצוג ...

דוברת:

אבל כולם יכלו לבוא.

מר אבי שטיין:

לא, סליחה. לא הזמינו אותם. הם לא עשו קמפיין בהנהלה ...

גב' אורנה רייטר:

מר אבי שטיין:

זה כל כך ... שאנחנו כבר שנים מבקשים, מתחננים.

מר עמיחי הודרברג:

שנייה, אורנה. לא שלחתי לכם ווטסאפ. ...

גב' אורנה רייטר:

... בסדר. כולל כאלה שהציעו שתהיה שם גינת כלבים. אין לכם גינת

כלבים.

מר עמיחי הודרברג:

אין לנו גם כלבים. יש ילדים, את רואה. לא, באמת, השכונה באמת

מתבגרת והילדים שלנו באמת, הילדים שלנו, יש לי ברוך השם חמישה ילדים ומתבגרים. הם צריכים

עוד מקום להיות בו. אתם לא יודעים מה קורה במיני פיץ' למשל, הוא לא שלנו. הילדים שלי מועפים

פעם בשבוע מהמיני פיץ' על ידי חבריה מכל היישוב. כי זה לא שייך רק לשכונה שלנו. בואו נחשוב איך

אפשר ... עוד מקומות.

גב' אורנה רייטר:

... לעשות מיני פיץ', אז יהיה ...

מר עמיחי הודרברג:

לא משנה,

מר אלעד כהן:

אורנה, המסר שהם רוצים להעביר, באמת,

מר עמיחי הודרברג:

בואו נהיה חכמים, לא רק צודקים, אלעד.

מר אלעד כהן:

אתה צודק. אני רוצה להגיד משהו. אני חושב שזה obvious.

בהסתכלות שלכם אתם מאה אחוז צודקים. אבל כשאנחנו יושבים פה, חברי מועצה, אנחנו כמובן,

אפשר להתווכח אם אנחנו רואים נכון את המציאות, אפשר להתווכח, זה בסדר. אבל אנחנו

מתעסקים, ...

אפשר לראות את המציאות אם היא קיימת.

גב' אביבית אבורוס:

כל אחד רואה מציאות שונה, זה בסדר.

מר אלעד כהן:

לא, תבוא איתי, תאמין לי שאתה תראה בדיוק מה שהעיניים שלי

גב' אביבית אבורוס:

רואות.

אנחנו מחויבים לראות הכל, זה נשמע obvious אבל חשוב להזכיר

מר אלעד כהן:

את זה, בצורה יישובית, בצורה גורפת. ופחות באיך תושב כזה של שכונה כזו רואה את המציאות.

בלי לפגוע לא בכבודו ולא בתחושותיו. חס וחלילה. אני מבין אותך במיליון אחוז. אגב, ראש המועצה

הזכיר לפני דקה, אני הזכרתי לו, שטח פנוי שיש ברחוב המורן. אני גר ברחוב המרגנית. נמצא ממול.

יש שם שטח לא בן עשר שנים. אנטייכוס הראשון.

לנכדים,

מר עמיחי הודרברג:

אז רגע, מה שאני מנסה להסביר לך. (מדברים ביחד)

מר אלעד כהן:

יש שם את גינת האגוז לא רחוק.

מר ניר ברטל:

מה שאני מנסה להסביר, המרחק בין רחוב המורן לגינת האגוז הוא

מר אלעד כהן:

הרבה יותר גדול מאשר המרחק בין רחוב הסורק הזה, נקרא לזה המשולש,

לא סורק, עצמון.

מר דורון טישלר:

מר אלעד כהן:

המשולש, הגן.

גב' אביבית אבורוס:

איזה גן?

מר אלעד כהן:

גן ארבל.

דוברת:

אבל אף אחד לא דיבר על מרחק. מדברים על כמות של הילדים ביחס,

מר ניר ברטל:

אלעד, רצית לשאול משהו?

מר אלעד כהן:

לא רציתי לשאול. רציתי רק להגיד שאתם צריכים להבין שאנחנו

מנסים להסתכל על הסיפור הזה בעירייה קצת יותר, נקרא לזה קצת יותר יישובי. אם זה צבוע זה עניין אחר.

מר ניר ברטל:

זה צבוע.

מר אלעד כהן:

חכה, בוא נראה. תראה לי שזה צבוע. ...

מר ניר ברטל:

... חבל שלא שאלת את זה קודם. היינו חוסכים חצי שעה של דיון.

מר אלעד כהן:

ולכן, אני מקווה שאתם מבינים את נקודת ההסתכלות שלנו. אתם

יכולים להסכים, לא להסכים, זה בסדר. זה לגיטימי. אבל אני לא מסתכל רק על השכונה. אני מסתכל על הכל. אני מסתכל על גן הפיראטים, גן מוזנת, גן ענק עם פוטנציאל מטורף, שלא עושים איתו כלום.

מר ניר ברטל: איזה פוטנציאל? לכמה ילדים?

מר אלעד כהן: תעשה, יבואו. (מדברים ביחד)

מר ניר ברטל: עמיחי, עוד משהו? תודה. ... אני כבר לא זוכר, אה, אני זוכר מה נשאל. אחד משהו על התבור, אם זו גינה קהילתית. נבחן את הנושא הזה, גם הסיפור של גינה קהילתית. שתיים, השצ"פ בעתודות זה כן, זה השצ"פ בפינה, לא המעורב. שגם שני השצ"פים בערך 3 דונם. אתה רצית להתייחס -

גב' אורנה רייטר: אז כשאמרת -

מר ניר ברטל: די, נו, רגע.

גב' אורנה רייטר: לא, אבל אני ...

מר ניר ברטל: רגע, רגע. שלמה רצה להתייחס לעניין הפיראטים.

מר שלמה אפרתי: בעניין גינת הפיראטים. אנחנו ביצענו במקום הזה עבודות במהלך החודש האחרון. בעשרות אלפי שקלים. לדעתי מעל 40 ומשהו אלף שקלים, כדי להביא את המתקן הזה לתקן. באמת הגינה הזאת,

מר ניר ברטל: תסביר מה זה תקן.

מר שלמה אפרתי: יש תו תקן שצריך לעמוד בו בגינות ציבוריות, כדי שלא יהיו מפגעי

בטיחות, וכיבוי אש ודברים בגינות. והגינות שלנו במשך עשרות שנים לא תמיד היו עם תו תקן. וכמו שניר אמר, עשינו עבודה, בליווי מלא של כל הגינות שהם לא בתו תקן. ואחת הגינות היתה תיבת נוח. ועלתה שאלה, מכיוון שהשטח של הגינה הזאת הוא יחסית גדול, ומכיוון שלהקים שם מתקן חדש שייתן מענה, זה כולל ריצוף וכולל הנגשה וכולל וכולל, ותאורה ומה לא, אלו עלויות כבר הרבה יותר גבוהות ממשולש -

מר ניר ברטל: ברמת המיליון שקל ומעלה.

מר שלמה אפרתי: אז היו שתי אפשרויות. אחת, להשבית את המקום או לפרק את המתקן, לעשות מדורת לייג בעומר גדולה ולהשאיר את השטח ככה. (מדברים ביחד) זו היתה אפשרות אחת, להשבית את המקום. אפשרות שנייה, להביא אותו לפחות לתקן שלפחות ילדים יוכלו לשחק שם. אז מי שהיה שם בשבוע האחרון יכול למצוא שתוקנו כל ליקויי הבטיחות שהיו בגינה. שכל המסמרים הבולטים סודרו, שכל העץ הרקוב הוסר ושמו במקומו עץ חדש. שכל המרקם, הוסיפו מגלשה, החליפו מגלשה למגלשה חדשה. שהמתקן נצבע ועומד עכשיו גם בתקני כיבוי אש. שהוסיפו חול במתחם וחידשו אותו. והיום הגינה עומדת בתקן.

מר אלעד כהן: ולא מעבר לזה.

מר שלמה אפרתי: נכון, לצערנו. אם היינו יכולים היינו עושים מעבר לזה. אבל לשמחתנו, גן הפיראטים, זה היה ספינת הפיראטים, עלה מאפס לאיפשהו,

מר ניר ברטל: לא מאפס, ממינוס,

מר שלמה אפרתי: ממינוס לאיכשהו 40 בחודש האחרון, בהשקעה של עשרות אלפי שקלים. אני לא זוכר סכום מדויק, אבל מעל 40,000. זה מה שהיה בספינת הפיראטים. בנוסף, יש עוד

גינה ששיפצנו אותה ברמה של אפשר לומר הקמה אפילו, שזו גינה ברחוב הגפן. מי שהיה שם עד לפני שבועיים ומי שהגיע לשם לפני שבועיים, רואה עולם אחר. בשבת לא אחרונה, זאת שלפניה, אני הייתי שם. עשרות ילדים משחקים בגינה כמעט חדשה שעשינו שם, שסידרנו אותה עם דשא סינתטי ועם מתקנים, שמנו מתקנים חדשים במקום מתקנים תקולים והבאנו את הגינה הזאת לתקן גינה שמעולם לא טופלה באורנית. מי משתמש בה? (מדברים ביחד) גינת האגוז, שהחלפנו שם את כל המשטח. אז לא, חשוב לי לומר, להרחיב כמו שניר אמר. אנחנו דווקא לגינה הזאת הגענו בסוף. זה אחד. שניים, את כל כספי התיקונים והגינות שהיו לנו בתקציב הקודם ניצלנו עד תום. הכל דרך אגב על ידי משכ"ל, כדי לעשות את זה כמה שיותר מהר. וגם מחירים טובים. ועכשיו הגינה הזאת, שנעשתה לפי כל, כשאני מסתכל על הפריסה של אורנית, בשכונה הותיקה טופל גן הגפן, גן האגוז,

זה לא גן חדש.

מר אלעד כהן:

טופל גן הידידות, טופל גן -

מר שלמה אפרתי:

למה להקים ... משהו חדש? (מדברים ביחד)

מר ניר ברטל:

טופלה ספינת הפיראטים. האזור היחיד שלא טופל בו, גן שמח שטופל

מר שלמה אפרתי:

והוחלף משטח הולם שלם, גם כן בעשרות אלפי שקלים. האזור היחיד שלא טופל בו משהו, לפחות בשנה האחרונה, ושלא נהנה מההשקעה הזאת שהמועצה עשתה בשנה האחרונה בגינות הציבוריות, זה האזור הזה של שכונת צמרות והאזור הזה של הארבל. אז אם כבר, אז זה נכון כבר להשקיע שם, מבחינת הפריסה. זהו, אני אומר. אנחנו עשינו את זה לפי כל כללי הספר. עשינו תכנון מפורט, עם מתכנן מוסמך, עשינו מדידה, שיתוף ציבור, הבאנו תושבים. לא פגישה אחת, לא שתיים. כמה פגישות. הבאנו סקיצות. התאמנו את התכנון למה שהם רוצים לשטח. זה פרויקט בונבוניירה. אין סיבה לא לעשות אותו.

תתייחס לעניין של הבניין הצמוד.

מר אלעד כהן:

דורון, אתה מקבל פה אשראי היום ...

מר ניר ברטל:

שאלה לשלמה. מה שצינת בגן הפיראטים. דבר אחד חסר לי שאני

מר דורון טישלר:

באתי לראות אותו בשעות המאוחרות.

רגל.

מר ניר ברטל:

דגל, אחד. תאורה. המקום הזה, וזו אחת הסיבות גם שאם בעבר אני

מר דורון טישלר:

מכיר את המקום הזה כשוקק חיים, והעיר מולו, אין שום תאורה.

היתה שם פעם?

מר ניר ברטל:

היה.

מר דורון טישלר:

זה היה הגן המרכזי.

גב' אורנה רייטר:

תתייחס לעניין של הצבוע.

מר אלעד כהן:

תראה, הכסף צבוע.

מר ניר ברטל:

תסביר למה. במסמכים זה לא כתוב.

מר אלעד כהן:

בנייר שיש לך זה לא כתוב. אבל כשאנחנו ...

מר ניר ברטל:

עניין של תאורה, לסובב פרוג'קטור.

מר דורון טישלר:

טוב, אורנה. אנחנו רוצים שלוש דקות הפסקה. להתייעץ בינינו.

מר אלעד כהן:

תן לי לענות רגע על הצבוע.

מר ניר ברטל:

אה, אתה רוצה להרחיב, סבבה.

מר אלעד כהן:

לא, אני לא רוצה, אם צריך. כשמגישים את הבקשה למשרד הפנים,

מר ניר ברטל:

אנחנו הגשנו גם כתב כמויות, עם השטח הספציפי, וגם צריך להראות להם שיש לך, איך קוראים

לזה? חכירה? לא זוכר. חכירה, שאתה לא שם את זה על שטח שבעצם לא שלך או משהו כזה. לכן זה

הרשאה ... שלוש דקות?

שלוש דקות.

מר אלעד כהן:

***** הפסקת ההקלטה לבקשת יו"ר המועצה *****

אני רוצה לומר משהו בשם כולנו.

מר אלעד כהן:

ועד העובדים וההנהלה.

מר ניר ברטל:

אני מדבר בשם החברה שנמצאים פה. אני, דורון, אורנה ותמר

מר אלעד כהן:

כמובן. יש לנו ספק אם התב"ר הזה צבוע. ולכן אנחנו ממש לא יוצאים מנקודת הנחה שהתב"ר הזה

צבוע ויש ספק לגבי העניין הזה. במסמכים אחרים שמראים שהוא צבוע לפחות לא הומצאו. יחד עם

זאת, מאחר ויש ספק בעניין הזה, ואחרי ששקלנו את כל מה ששמענו היום, אנחנו לא מסכימים עם כל מה שנאמר, אבל הסברים לפחות ניתנו, ולא בלי היסוס, ומתוך תקווה שבעתיד התהליך יהיה שונה במובן שיוצגו לפני שיוצאים לדרך תוכניות כאלו, כדי שנוכל לגבש דעה לפני, אנחנו החלטנו בסופו של דבר להצביע בעד.

מר ניר ברטל: אלעד, התהליך נעשה. אתם רק בחרתם לא להיות שותפים בו.

גב' אורנה רייטר: ניר, תפסיק עם הדברים האלה.

מר אלעד כהן: יש לנו ויכוח היסטורי אם אני צריך לבוא לישיבות הנהלה. הפורום הנכון זו ישיבת מועצה, לא ישיבת הנהלה.

מר ניר ברטל: אני התחלתי להתייחס רק לדברים של אלעד.

מר אלעד כהן: אמר את מה שאמרת. תמשיך.

מר ניר ברטל: אני מנסה להמשיך.

מר אלעד כהן: ימשיך כבודו.

מר ניר ברטל: אני בסוף אהפוך אותך ... אתם מוזמנים. אנחנו נקבל את ההחלטות בוועדות הנהלה ומה שבסמכות המועצה דורש את אישורה יבוא לאישורה. לאיך שזה מוכן. אתם רוצים כך, כך יהיה. אתם רוצים אחרת, אני גם אשמח. אתה רוצה להוסיף משהו אחר, בשמחה. אני מוכן לשמוע.

יש ישיבת מועצה, תציג את זה פה. מה, אני צריך לבוא אליך ללשכה

מר אלעד כהן:

לשמוע מידעים?

אני מוכן לקבוע בבית קפה.

מר ניר ברטל:

לא, תחסוך ממני. בשביל זה בדיוק יש ישיבות מועצה.

מר אלעד כהן:

לא, ממש לא.

מר ניר ברטל:

בסדר. תמשיך ...

מר אלעד כהן:

טוב, פה אחד?

מר ניר ברטל:

פה אחד.

מר אלעד כהן:

אושר פה אחד. מיכל, תודה רבה. אבי.

מר ניר ברטל:

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר פתיחת תב"ר להקמת שצ"פ ברחוב הארבל. סך התב"ר: 310,000

נח. מקור מימון: 100% משרד הפנים.

***** מוזמנים יוצאים מהישיבה *****

אלעד, נבזבז זמן על הקרא"מ? או שלא?

מר ניר ברטל:

לצערך כן.

מר אלעד כהן:

מר ניר ברטל:

נשאיר אותו לסוף.

מר אלעד כהן:

למעשה צריך לדון כרגע בנושא של ... בוא, ניר. זה לא דיני נפשות.

מבחינתי הייתי ... לישיבה הבאה. אבל כולנו יודעים, וזה פרומו, כן? שהמקום שם מסוכן וזה רק עניין של זמן של מה שעשוי להיות. אחרת הייתי דוחה את זה לעוד חודש. גם לי לא בא בשעה כזאת.

מר ניר ברטל:

אתה יוצא מנקודת הנחה שאם תדבר פה חצי שעה זה ישפר משהו.

מר אלעד כהן:

בוא, תראה. אני עושה את מה שאני כן יכול לעשות. לבנות ולקבל

החלטות,

מר ניר ברטל:

לא, אתה ממש לא עושה את מה שאתה יכול לעשות. אבל בסדר. רגע,

שנייה. יש לכם בעיה עם הארכה של החוזה של נדין?

מר אלעד כהן:

לא. אה, אתה רוצה להעיף את הנושאים הקלים. רגע, אתם

מסכימים? רגע, חכה. תשאל את אורנה ותמר.

מר אלי הוד:

על מה מדובר? ...

גב' אורנה רייטר:

סבבה, מעולה.

מר אלעד כהן:

תעלה אותו כבר עם הצבעה. לא צריך כרגע.

מר ניר ברטל: אנחנו עוברים לסעיף 4 לסדר היום. הארכת שירות של נדין לומלסקי, מקווה שאמרתי נכון. נדין הגיעה לגיל 67. ואנחנו מאוד מרוצים מהעבודה שלה. מאוד מקצועית, מאוד מסורה. לא תמיד היא נותנת לנו את התשובות שאנחנו רוצים, אבל בסוף זה מתברר בדרך כלל שהיא צודקת. ואני גם שמח שנדין רוצה להמשיך לעבוד במועצה עוד כשנה. אבל בגלל שהיא הגיעה לגיל הפרישה אז נדרש אישור מליאת המועצה להאריך את השירות שלה ולכן אנחנו מבקשים זאת.

מר אלעד כהן: לשנה אתה מאריך?

מר ניר ברטל: אפשר לשנה. לדעתי אי אפשר ליותר.

גב' אורנה רייטר: אפשר שנה ושנה. הזמן שנה. עם שאול עשו אותו דבר.

מר שלמה אפרתי: עד לתאריך 2.2.2023.

מר ניר ברטל: מי בעד? פה אחד.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר הארכת שירות לנדין לומלסקי עד לתאריך 2.2.2023.

מר ניר ברטל: אלעד, נושא שאתה ביקשת.

מר אלעד כהן: רגע, יש עוד נושאים טכניים. אתה רוצה לגמור אותם?

6) פתיחת ארבעה חשבונות בנק חדשים. החלפת חשבונות הבנק של המועצה בבנק הדואר לבנק מזרחי. לכל חשבון יהיו 2 מורשי חתימה: ראש המועצה וגזבר המועצה. כולל אפשרות לצפייה באינטרנט.

מר ניר ברטל: פתיחת ארבעת חשבונות בנק חדשים. בעצם אנחנו רוצים לפתוח חשבונות בנק, לעבור מבנק הדואר לבנק מזרחי. כך שלכל חשבון יהיו שני מורשי חתימה. ראש המועצה וגזבר המועצה. וזה כולל אפשרות צפייה באינטרנט. מי בעד? פה אחד, פתיחת ארבעה חשבונות בנק חדשים.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר פתיחת ארבעה חשבונות בנק חדשים. החלפת חשבונות הבנק של המועצה בבנק הדואר לבנק מזרחי. לכל חשבון יהיו 2 מורשי חתימה: ראש המועצה וגזבר המועצה. כולל אפשרות לצפייה באינטרנט.

גב' אורנה רייטר: יש בבנק הדואר ארבעה חשבונות שעוברים לבנק מזרחי ארבעה?

מר אלעד כהן: כמה חשבונות אתם צריכים, תגיד לי, מנכ"ל?

מר שלמה אפרתי: חלק ניכר מאוד ...

מר אלעד כהן: מה, יש לכם כל מיני פיקדונות סמויים, שאתם צריכים ארבעה חשבונות בנקים? לא מצליח להבין.

גב' אורנה רייטר: לא, כי לא מזמן אישרנו גם פתיחת חשבונות בנקים, העברה.

מר שלמה אפרתי: של בתי ספר.

מר ניר ברטל: אלעד, אתה ממשיך להתחמק. אתה רוצה עכשיו?

מר אלעד כהן: מה?

מר ניר ברטל: דיני נפשות.

מר אלעד כהן: לא, אין לי בעיה. מבחינתי כל הנושאים הקטנים הטכניים אפשר להעיף אותם. גם צו עבירות קנס.

(5) אישור צו עבירות קנס.

מר ניר ברטל: צו עבירות קנס.

מר אלעד כהן: מבחינתי, רגע. יש לכם בעיה לדון עכשיו בצו עבירות קנס?

גב' אורנה רייטר: לא.

מר אלעד כהן: בסדר.

מר ניר ברטל: ההיסטוריה היא שתיקנו את חוק העזר ובעצם המהלך המשלים שלו, שחוק העזר בגדול אומר מה אסור, מה מותר. והמהלך המשלים, שזה עכשיו עולה לדיון, להצבעה, זה בעצם מה יהיה גובה הקנס עבור כל עבירה מהעבירות.

מר אלעד כהן: יש לנו שיקול דעת בעניין הזה בכלל?

יש דרגות בקנסות. על כל עבירה ועבירה.

מר שלמה אפרתי:

אני לא ... אני יוצא רגע לשירותים, אז תמשיך.

מר ניר ברטל:

בגדול ישבנו עם עו"ד אביבה מהמשרד של שחר בן עמי, שעשתה

מר שלמה אפרתי:

הרבה חוקי עזר כאלה. ולקחנו פשוט הרבה מרשויות אחרות, למדנו מרשויות אחרות והרבה מהניסיון שלה. זאת אומרת אתה יכול לקבוע לצורך העניין שבעבירה לא יגרום אדם מפגע ולא ירשה לאחר מטעמו לגרום מפגע, שהקנס על דבר כזה יהיה 100 שקלים. אבל משרד הפנים לא יאשר לך את זה.

מה סכום המינימום ומה המקסימום בצו שלנו?

מר אלעד כהן:

בין א' לח'. כש-א' זה 730 שקלים, זה הכי גבוה, ו-ח', זה לדעתי 100

מר שלמה אפרתי:

שקלים או משהו כזה. מאוד מאוד נמוך. זהו.

והחלטה מה זה מה,

גב' אורנה רייטר:

אמרתי. ישבנו עם אביבה מהמשרד של שחר בן עמי, שעשתה הרבה

מר שלמה אפרתי:

חוקי עזר כאלה. לקחנו דברים דומים שהיא עשתה במקומות אחרים. לקחנו בחשבון את השינויים שמשרד הפנים נתן לה כבר בעבר. היא עשתה פשוט את החוק עזר הזה בדיוק לכמה רשויות אחרות. היא אומרת 'תשמע, עשיתי. כאן הוא לא הסכים, כאן הוא לא', אלה פחות או יותר הסכומים שהוא מסכים על העבירות האלה והאלה. על בסיס זה עשינו. זהו. הכי חשוב, היה לנו פה להעלות, גם לוודא שצואת כלבים תהיה הכי גבוה. וגם חנייה אדום לבן אני חושב. להעלות את הקנסות על הדברים הבאמת קשים וכואבים. זהו. יש כאן דברים שהם גם לתעשייה ודברים כאלה. לעתיד לבוא.

בסדר. גם אפשר לשנות את זה.

גב' אורנה רייטר:

נכון. אפשר כל דבר פה.

מר שלמה אפרתי:

יש לכם פה משהו שרשמתם שזה ד'. 245 שקלים. 'לא יכניס אדם בעל

גב' אורנה רייטר:

חיים לתוך גן ולא יניחו להיכנס לתוכו'. ואני חושבת שזה קצת קשור עם צואת כלבים. אתה יודע. כבר נכנסים עם כלבים לגני שעשועים, לדשא הסינתטי, ולא כולם אוספים. וגם אחרי שאוספים, נשאר. ואין שם צינור לנקות.

רגע, שנייה. אני מחפש -

מר שלמה אפרתי:

זה גן ילדים.

גב' צדוק תמר:

זה גן ילדים או?

גב' אורנה רייטר:

'לא יכניס אדם בעל חיים לתוך גן ולא יניחו להיכנס לתוכו אם הדבר

מר שלמה אפרתי:

נעשה או בהודעת ראש המועצה שפורסמה בגן', כן. אם בכניסה לגן כתוב 'אין להכניס בעלי חיים',

אבל זה צריך להיות בגני שעשועים של ילדים, כדאי מאוד לעשות את

גב' אורנה רייטר:

זה. ולא 245.

אני לפחות זוכר בגינה ליד הבית שלי, בסוף רחוב... רשום 'אין

מר ניר ברטל:

להכניס בעלי חיים'.

מר אלי הוד:

יש תוכנית לעשות איזה מהלך -

מר שלמה אפרתי:

קודם כל נכון להיום אין קנס על העבירה הזאת. זו עבירה שאנחנו ...

השנה.

גב' אורנה רייטר:

צואת כלבים 750, זה פשוט מונע.

גב' אביבית אבורוס:

לא, אבל אז את יכולה לקבל פעמיים. בעצם על הצואה מקבלים

בנפרד. אבל על עצם העובדה שנכנסת עם בעל חיים, את תקבלי, זה לא אותו דבר.

גב' אורנה רייטר:

אם יש לך אפשרות גם לדגום את הצואה, שזו באמת הצואה של

הכלב.

גב' אביבית אבורוס:

לא, את צריכה לתפוס את הבן אדם כשאת נותנת לו,

גב' אורנה רייטר:

אבל בן אדם שמסתובב, סתם אני אומרת לכם, בגן הידידות וגן הורד,

מה שנקרא בעבר גן הידידות, יש שם אנשים שמסתובבים באופן קבוע עם כלבים. ליד הילדים. אחד,

זה מפחיד. משחררים אותם גם.

גב' אביבית אבורוס:

זה מה שיקרה.

מר שלמה אפרתי:

דרך אגב, רגע, יש קנס נוסף, לא, לא, זה סעיף אחר. 'לא יניח אדם

לבעל חיים שבחזקתו להלך ברשות הרבים ללא השגחה, ולא ישאיר אדם ולא ירשה בעל חיים ברשות

רבים, באופן המהווה או עלול להוות מכשול או עלול לגרום נזק לבני אדם', זה 475 שקלים.

בקיצור, אני מדברת בעיקר על הצואה.

גב' אורנה רייטר:

הבעיה היא האכיפה. לדעתי אף אחד לא קיבל קנס על זה שהוא

עו"ד לינוי ג'ובאני:

הכניס כלב לגן משחקים.

כן, אבל אם יהיה שלט ויש מצלמות. אז אפשר -

גב' אורנה רייטר:

לא, מצלמות זה גם לא ... כי לכי תזהי את מי שאת רואה במצלמה.

מר שלמה אפרתי:

לא משנה, אם יש לך קנס, אז כשתופסים, לפחות שתהיה אפשרות

גב' אורנה רייטר:

לתת קנס. זה כמו שהוא ששרף חומרי בניין בעתודות, אז באו ואמרו שאין לו קנס. אי אפשר לתת לו קנס. ההוא נלחם עם שריפות בחוץ והוא עושה בבית.

השאלה אם היועץ או היועצת המשפטית שהתייעצת איתו או איתה,

מר אלעד כהן:

אביבה,

מר שלמה אפרתי:

אביבה, סבבה, אם היא הלכה ועשתה איזושהי בדיקה, מחקר כזה

מר אלעד כהן:

ברשויות מה מקובל, מה לא מקובל.

זה בדיוק מה שהיא עשתה.

מר שלמה אפרתי:

זאת אומרת אנחנו מתבססים על הניסיון שלה.

מר אלעד כהן:

ממש כך.

מר שלמה אפרתי:

- מר אלעד כהן:** ולכמה זמן זה בתוקף? מתי נידרש לזה בפעם הבאה?
- מר שלמה אפרתי:** לדעתי חוקי עזר צריך לאשר כל חמש שנים.
- גב' אורנה רייטר:** לא, אם אתה רוצה לשנות, אני סתם מציעה שתסתכל על זה עוד פעם, במחשבה של למנוע מאנשים להיכנס. זאת אומרת אתה לא תפרסם את זה. אז אנשים צריכים לדעת שאם הם נכנסים לזה, הם עלולים לקבל קנס.
- מר אלעד כהן:** לא, אחרי שמאושר, חידוש התוקף. לאשר? אתה צודק. אבל ברגע שזה כבר אושר, לחדש את התוקף זה אופרה אחרת. תבדוק את זה.
- מר שלמה אפרתי:** אוקיי. בכל אופן זה it is what it is. זה יאפשר לפקחים שלנו,
- גב' אורנה רייטר:** תבדוק אם אפשר לשנות את זה, אם זה לא סיפור.
- מר שלמה אפרתי:** אין לי בעיה. אני אבדוק את הסעיף הזה ספציפית.
- גב' אורנה רייטר:** כי ברגע שאתה מפרסם אז אנשים יחששו.
- מר שלמה אפרתי:** אני אבדוק את הסעיף הזה ספציפית, אם אפשר להעלות אותו.
- מר אלעד כהן:** רגע, אולי נשאל את אמיר. אמיר?
- מר שלמה אפרתי:** אמיר לא ידע להגיד. הוא לא -

- מר אלעד כהן:** תצדיק את קיומך. כל כמה זמן צריך לחדש חוק עזר?
- גב' אורנה רייטר:** הוא עבר לחדר שינה.
- עו"ד אמיר גופר:** גם אם אני אצדיק את קיומי וגם אם לא, אתה משלם לי כסף. ... כסף כרגע.
- מר אלעד כהן:** כל כמה זמן צריך לחדש חוק עזר?
- עו"ד אמיר גופר:** אני חושב ששלמה צודק. כל חמש שנים. אגב, ואנחנו עברנו על הרשימה הזאת. אלה התעריפים הסטנדרטיים.
- מר אלעד כהן:** אוקיי. זאת אומרת יש לנו עוד איש מקצוע שראה את זה.
- מר שלמה אפרתי:** כן, כן, ברור.
- מר אלעד כהן:** אז אפשר להעלות את זה להצבעה, מבחינתי. אבל צריך לקרוא לדורון.
- גב' אורנה רייטר:** לא משנה. פה אחד.
- מר אלעד כהן:** אני אלך לקרוא לו, לא?
- מר ניר ברטל:** לחכות לדורון? דורון!

(מרחוק) אני בא.

מר דורון טישלר:

אנחנו מצביעים על אישור צו עבירות קנס. בסדר, דורון, אפשר

מר ניר ברטל:

להצביע? מי בעד? פה אחד. תודה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר צו עבירות קנס.

חבל שלא קראת לו ככה בישיבת תקציב.

גב' צדוק תמר:

הוא הלך הביתה. הוא לא היה פה.

מר ניר ברטל:

אתה היית ...

גב' צדוק תמר:

מעניין למה הלכנו הביתה. כן. נטשנו באמצע סתם כי בא לנו.

מר אלעד כהן:

נכון. תגיד לתמר מה שאמרת לי בחוץ. מה עוד נשאר לנו? אלעד, מה

מר ניר ברטל:

קודם? קרא"מים?

רוצה קרא"מים?

מר אלעד כהן:

מה שבא לכם, נו.

גב' אורנה רייטר:

תחליטי את.

מר אלעד כהן:

אני אחליט? וואלה. מעולה.

גב' אורנה רייטר:

יאללה, אורנה, תחליטי. מה קודם?

מר ניר ברטל:

לא, זה לא התחום שלי.

גב' אורנה רייטר:

2) פתיחת תב"ר להתקנת שעונים קרא"מים. סך התב"ר: 100,000 ₪. מקור מימון: 100% משרד הפנים.

אז קרא"מים. פעם שלישית שזה עולה. צריך לדבר, להציג, להסביר?

מר ניר ברטל:

להעלות להצבעה?

אני אגיד לך מה במישור האישי אותי טיפ טיפה מטריד. אנחנו

מר אלעד כהן:

מקבלים דיווחים על תקלות. לא יודע כמה מבין התקלות, ניר, מגיעות למועצה. לא כולם כנראה מתלוננים. ומאחר ואנחנו מלכתחילה הלכנו על איזשהו פיילוט, אני חושב שפרק הזמן שעבר עד היום, לאור המציאות כפי שאנחנו רואים אותה, הוא לא מספיק בכדי שנוכל להתקדם להמשך. ולכן מה שאני מציע,

אלעד, אפשר שנייה רק לגבי הנתונים.

מר שלמה אפרתי:

תן לו ואז תגיד.

מר ניר ברטל:

לא כל מי שיש לו בעיות, שלמה, פונה אליכם. פחות איש. לכן מה

מר אלעד כהן:

שאני חושב שכדאי שנעשה, זה פשוט נדחה במספר חודשים את הדיון בנושא הזה, כדי שבאמת אז כבר נוכל להיות, לפחות מי שיש לו ספק לגבי העניין הזה, קצת יותר רגועים, שהפיילוט מיצה את

עצמו. זאת אומרת שהפילוט כבר אינדוקטיבי ולא חלקי. ופשוט בוא נדחה את הדיון בעוד מספר חודשים, נדון בזה ואם צריך לאשר נאשר. ואם יהיו ממצאים שיטרידו אותנו, אז נשקול ונחליט מה אנחנו עושים. ואם לא יהיו ממצאים אז סבבה. אף אחד לא בא, לא אחד אין איזשהו עניין אישי לא לאשר את התב"ר הזה ככה סתם.

גב' אביבית אבורוס: אפשר לשאול שאלה? אם אתה אומר שלא כל התלונות או לא יודעת, הבעיות, מגיעות למועצה, אז מה יקרה בעוד כמה חודשים? איך נדע מה התחדש?

מר אלעד כהן: אני אגיד לך מה. כי הזמן בעיני הוא פקטור. זאת אומרת כשאתה נמצא בפרק זמן מסוים, תמיד אתה יכול לחשוב, בצדק או לא, שהנתונים שאתה רואה אותם כרגע הם לא משקפים. וככל שיש לך ציר זמן יותר ארוך, אז כמובן יש לך יותר אינדיקציה.

מר אודי וילד: אתה חושב שיש מצב שהתמונה...?

מר אלעד כהן: יכול להיות שהתמונה, שים לב. אם הייתי נגד לגמרי, אודי,

גב' אביבית אבורוס: לא, אז זהו. שכאילו לא בטוח בנתונים, אז אני שואלת מה יקרה בעוד כמה חודשים.

מר אלעד כהן: רגע, הוא שאל אותי שאלה, אני אענה. אם הייתי חושב באופן טנטטיבי שלא צריך לעבור, אז הייתי אומר 'חברים, אני נגד זה. לא היום. עוד חצי שנה ועוד שנה'. אבל אתה לא שומע את האמירה הזו. ממני לפחות. אני בא ואומר,

מר אודי וילד: לא, אבל מה אתה חושב שיקרה בחודשים האלה?

מר אלעד כהן:

אודי, אודי,

מר אודי וילד:

כמה זמן יש לנו? חצי שנה?

מר ניר ברטל:

לא, יותר.

מר אלעד כהן:

אודי, יש תלונות על זה. יש בעיות ביישובים אחרים. יש פה גם

תובענה ייצוגית שמתבררת. אני רוצה להיות רגוע שאת הפיילוט,

דובר:

איזו תובענה ייצוגית?

מר אלעד כהן:

יש תובענה ייצוגית בדיוק על הנושא הזה. לא נגד אורנית. לא אמרתי

באורנית. אגב, לדעתי אפילו יותר ... ויש תחקירים וכתבות בערוץ 2. קטונתי, אני לא, אתה יודע. אני

רוצה להיות רגוע שאנחנו באמת עוברים לשלב הבא כשאנחנו על בסיס נתונים טוב יותר. אם הייתי

רוצה עקרונית להתנגד לזה, אז הייתי אומר לך למה לדחות? בוא נדון כרגע, אני אביע את הדעה.

יידחה, לא יידחה, יתקבל לא יתקבל, זה עניין אחר. זה לא מה שאתה שומע ממני.

מר אודי וילד:

לא, בסדר. אני רוצה להבין -

מר אלעד כהן:

אז הסברתי. אני הבנתי שיש גם איזושהי פונקציה, אולי אורנה

תרחיב, שהיא חסרה עדיין.

גב' אורנה רייטר:

אני אשאל. אני חלק מהניסוי. לאחר שהותקנו השעונים, זה אמור

לחבר למערכת שמתריעה, נכון? זה מחובר למערכת?

מערכת שמתריעה, ... עכשיו לא. היא מתריעה היום לנו.

מר שלמה אפרתי:

אז הפיילוט לא שלם.

מר אלעד כהן:

אז שנייה. אז אני אגיד לכם מה המשמעות. השעון הזה, לפחות

גב' אורנה רייטר:

בניסיון שלי, ויש לי פה עוד כמה מיילים שקיבלתי מתושבים שזה מה שפחות או יותר. יש לי ניצול יותר גבוה של מים. היו פעמיים הפסקות מים. בזמן הפסקות המים השעון עבד כמו משוגע. כאילו שאני צורכת מים. ולא היו מים. יש מורכבות עם השעון הזה. כשאני בדקתי מול יוסי, עשיתי איתו שתי בדיקות. הלכתי לשעון, חזרתי מהשעון. באמת ראיתי הוא בסדר. אבל בבוטום לין, יש לי צריכה יותר גבוהה. ולפעמים כפולה. אני לא נמצאת בבעיות, ברשימות. כי הסתכלתי בזמנו, הוא שלח את מספרי השעון וראיתי שאני לא שם. זה אחד. ברחוב שלנו, לאחת מהאנשים שהתקינו שעון היתה נזילת מים... - חודשיים, ויותר. היא קיבלה חלק מהכסף חזרה, זה נכון. אבל לא איתרו את נזילת המים. זאת אומרת מה הפונקציה של הפיילוט הזה? הפיילוט הזה צריך להיות מחובר. הוא צריך להיות מחובר למערכת, כדי לנטר את הדברים. אז זה הדבר השני. זאת אומרת הפיילוט עוד לא הסתיים, ככה לפחות בתחושה שלי.

אגב, למה הוא לא חובר? יש סיבה? סליחה, סיימת?

מר אלעד כהן:

לא. אוקיי. למשל מייל שנשלח אליכם. מאז חודש יולי 2021, באזור

גב' אורנה רייטר:

יולי, יוני, 'אנחנו פונים אליכם בעניין חשבונות המים וחיובים עודפים'. הוחלף השעון, היתה לי פגישה עם מעיין, אני לא אקרא את כל המייל, ארוך מאוד.

זה מייל של תושב, סליחה?

מר ניר ברטל:

כן. באוקטובר פגישה עם הגזבר. עבר על הדוחות. בדצמבר. הוחלף מד

גב' אורנה רייטר:

מים, לא ברור מתי בוצעה הבדיקה. לא תיאמו.

מר ניר ברטל: באיזה רחוב זה?

גב' אורנה רייטר: לא, אני לא אגיד שם רחוב. ...

מר ניר ברטל: לא, רק אם מדובר בשעון קרא"מי.

גב' אורנה רייטר: שעון קרא"מי.

מר אלעד כהן: נביא לך דוגמה של שעון רגיל?

מר ניר ברטל: לא יודע. יש פה דברים הרבה יותר -

גב' אורנה רייטר: בינואר הגיע חשבון מנופח עוד יותר. למרות שמערכת ההשקיה סגורה. היום הגיע אבי דיין, מנהל התחזוקה, בדק את השעון, לא החליף. מצורף חשבון אחרון. זאת אומרת אנשים עוד בתהליך. לא נפתרה להם הבעיה.

מר ניר ברטל: אני אגיד משהו. ואז אנחנו ...

גב' אורנה רייטר: אז מה שאני חושבת, שדבר ראשון צריכים לחבר את המערכת. לפני שבניסיון של האנשים שכבר חיברו להם, הם חווים חוויה של תשלום יותר גבוה. עכשיו, יבואו ויגידו ששילמתי פחות מדי בעבר, זה לא ספר לי את הטפטפות? אני לא יודעת להגיד. ואין לי בעיה לשלם כמה שאני צורכת. אבל לא נראה לי שכפול. אני לא ילדתי עוד ילדים.

מר שלמה אפרתי:

סביר ... אני תיכף אסביר.

גב' אורנה רייטר:

לא סביר. לא סביר. יש לי שעון מים והוא -

מר ניר ברטל:

כרגע אגיד משהו.

גב' אורנה רייטר:

אבל רגע, שנייה. אני לא רוצה לדבר על עצמי. אני אומרת, אני חווה את זה באופן אישי. אבל יש כאלה נוספים שחווים את זה. אז אני לא חושבת שהייתי הולכת, כשעושים פיילוט, צריכים לסיים את הפיילוט ולראות שהכל בסדר, הכל מתקתק. יש קריאה כמו שצריך. אנשים מסוגלים להיכנס למערכת. זה לא רק יאללה, המועצה, בואו נעשה יותר כסף מהמים. רגע. תעשו, תגמרו את הפיילוט. תראו שהתושבים מקבלים את מה שהם מקבלים. יש לי נכס שיש שם שעון קרא"מי. שאני נכנסת אליו ואני רואה ויש לי התרעה על כל פיפס. אם נפתחה, לא יודעת, איזושהי טפטפת, צינור טפטפות, הוא מודיע לי 'סליחה, היום שתית יותר מדי'. ברמה הזאת. תעשו את זה. שלפחות נראה שאנחנו נהנים מזה.

מר אודי וילד:

ושם זה עובד טוב?

מר אלעד כהן:

אגב, יכול להיות שזה גם תלוי סוג מד המים.

מר ניר ברטל:

שלמה, בבקשה.

מר שלמה אפרתי:

טוב, קודם כל אנחנו עשינו את הפיילוט על 300 מדי מים. מתוך 300 מדי המים האלה, מדדנו את סך המדידות, סכמנו את סך המדידות בחודשים מאי ויוני בשנים 2020, שבהם היו מדים רגילים. ומאי ויוני בשנים 2021, שבהם היו מדים קרא"מים. במאי יוני 2020 סך כל הקריאות היו 32,797 קוב. במאי יוני 2021 שבהם היה קרא"אמ, סך כל הקריאות היו 31,716 קוב,

שהם 96.70% מסך כל הקריאות שהיו ב-2020. זאת אומרת שסך הכל, רמת המדידה היא די מדויקת, פחות או יותר. יש פער של 4% לרעת המועצה. זאת אומרת המועצה לא עושה פה כסף. עכשיו, בתוך זה, רגע, רגע,

מר אלעד כהן: לקחת בחשבון ...

מר ניר ברטל: רגע, תנו לו לסיים.

מר שלמה אפרתי: בתוך זה יש סטיות. יש סטיות למעלה, יש סטיות למטה. זאת אומרת יש כאלה ששילמו הרבה ועכשיו משלמים מעט. ויש כאלה ששילמו מעט ועכשיו משלמים הרבה. אנחנו לקחנו את הסטיות, החריגות של מעל 30% סטייה ובחנו אחד אחד ממה נגרמה הסטייה. סך כל המקרים החריגים מתוך כל 300 השעונים שהוחלפו, סך כל המקרים החריגים הגיעו לעשרה מקרים של אנשים שבאו אלינו וטענו שהשעון לא עובד להם כמו שצריך או קרה זה. זאת אומרת יש לנו פחות מ-5% קריאות או בעיות בסוגיה של מדי המים שהוחלפו.

מר אלי הוד: 3.3%.

מר שלמה אפרתי: זה אחוז זניח. סך כל הקריאות הן מאוד דומות. המועצה לא מרוויחה פה כסף בצורה מיוחדת. נכון, יש חריגות, יש זה. אנשים מתנהלים מול הגבייה גם בדברים שצריך לתקן וכו'. בשוטף, אני לא אומר שזה לא קיים, אבל בסך הכל הנתונים מצביעים שהפילוט די הצליח, לפי איך שאני רואה את זה. אני מסכים, צריך להשלים את הסוגיה הזאת של המערכת. אבל בסוף, גם קבלן שהגיע וזכה במכרז לשען את כל המועצה במיליון ומשהו שקלים, ואחרי כמעט שנה שהוא זכה במכרז או חצי שנה, זה היה לפני תקופתי, הוא רק מתחיל פיילוט ואז עצרו אותו לחצי שנה ואז להתניע אותו, זה גם, התנהלות מול קבלן, זה לא פשוט. אני רואה את המספרים מסתדרים לי בסך הכל. אז אני אומר. אם רוצים לחכות עוד, אלעד, אין לי בעיה. נחכה עוד. המספרים ימשיכו

לדבר, אין לי בעיה.

גב' אורנה רייטר: לא לחכות עוד סתם. תחברו את המערכת. שאנשים יראו איזה,

מר שלמה אפרתי: אבל בסוף, כשאתה בא לקבלן שזכה במכרז של מיליון שקלים, ועשית

איתו עבודה של 100,000 שקלים, ואתה לא אז איתו באינטרוולים של חצי שנה כל פעם, זה קשה להביא אותו להשקיע עוד ולעשות עוד ולעשות את המערכת. אני אומר לכם בכנות. הוא יגיע לזה, אבל זה לא,

גב' אורנה רייטר: שנייה, שנייה. הלקוח שלנו, לפחות גם שלך, זה התושבים. אוקיי?

אתה הולך להכניס פה מערכת אחרת, שסופרת את זה באופן אחר. אנשים רואים שיש סטייה. אנשים צריכים להבין את ה-added value.

מר שלמה אפרתי: 3%.

מר אלעד כהן: אני לא בטוח שזה משקף. שנת קורונה.

גב' אורנה רייטר: ... בנוגע לקבלן והקושי, טישו. תן לו טישו, יבכה קצת וימשיך.

סליחה, הוא זכה במיליון ומשהו שקל. מה קרה? הוא לא יכול לחבר לפיילוט את המערכת?

מר אלעד כהן: אתה יודע להגיד לנו מה גרם לתקלות שציינו?

מר שלמה אפרתי: יש כאלה שבאמת התגלה שהיתה להם נזילה, והם לא ידעו אותה. יש

כאלה שכל מיני חריגות, אחרי שביררנו כן הסתבר שבחודש הזה הם מילאו בריכה ודברים כאלה. יש כל מיני,

באף אחד מהמקרים לא היה מקרה של ...

מר אלעד כהן:

היו, היו מקרים. היה מקרה אחד ששלחנו את השעון לבדיקה. אני

מר שלמה אפרתי:

אפילו לא מעודכן איך הוא יצא. אני לא זוכר מה,

הוא משדר GPS?

מר דורון טישלר:

לא GPS. הוא משדר דרך איזושהי אנטנה ...

מר ניר ברטל:

טוב, בוא ננסה לדחות את זה לכמה חודשים.

מר אלעד כהן:

אולי לדחות עד שיסתיים הפיילוט.

גב' אורנה רייטר:

אני אגיד כמה דברים. קודם כל, לי אין ספק שהשעונים הקרא"מים

מר ניר ברטל:

הרבה יותר מדויקים מהשעונים שקיימים היום. אני יכול להמשיך? מחכה לאישורכם. לי אין ספק שהשעונים הקרא"מים הרבה יותר מדויקים מהשעונים שקיימים היום. גם יותר חדשים בתכנון ובייצור שלהם. וזה שעולות וצפות כביכול בעיות זו בדיוק היתה המטרה. אז היכולת שלנו לנתח היום את הבעיות היא הרבה יותר גדולה. כי אנחנו יכולים להוציא לכל שעון את הדוח ברמת היומי או ברמה שעתית אפילו, כמה מים הוא צריך. ואז לראות, פתאום מישהו בא ואומר יש לי חשבון מים מנופח'. אז אם יש לו שעון רגיל, נקרא לזה, אתה מגלה את זה אחרי חודשיים. אין לך מה לעשות עם זה. שעון מים קרא"מי, מה שאתה יכול לעשות זה ממש להיכנס, להוציא את הלוג של השעון, ולראות באיזה שעות היתה הצריכה הזאת. לראות אם זו צריכה קבועה. נניח בשתיים בלילה אתה רואה צריכה של קוב בין השעה אחת לחמש בבוקר, משהו כזה, באופן קבוע. ואז אתה אומר 'אוקיי, כנראה יש פה נזילה'. או שזה ביום מסוים, פתאום יש איזו צריכה חריגה ואתה יכול לנתח את זה יותר

במדויק. ולכן כשצפות ועולות שאלות, זה לא אומר שיש יותר בעיות. זה אומר שהבעיות יותר מתגלות ויותר מנותחות. לכן אני חושב שכאשר אנחנו עוברים לשעונים קרא"מים, אנחנו רק מגדילים את הדיוק ואת השיפור ואת יכולת הניהול.

גב' אורנה רייטר: אבל זה תיאורטי.

מר ניר ברטל: שנייה, רגע. תודה. הדבר השני, בהגדלה שאנחנו מדברים על 100 או 110 אלף שקלים? 110 אלף שקלים, אני חושב שאנחנו מדברים על סדר גודל של עוד 250 שעונים. זה אומר שאנחנו כבר לא פרוסים על כל היישוב.

מר אלעד כהן: זו הכפלה.

מר ניר ברטל: נכון, הכפלה. אבל עדיין אנחנו מגיעים לסדר גודל של 15, או 20 אחוז מסך השעונים ביישוב. זה עדיין לא גדול. ואני חושב שגם הזמן -

גב' אורנה רייטר: לא. נסיים את הפיילוט כמו שצריך.

מר אלעד כהן: ארבעה חודשים.

גב' אורנה רייטר: לא יודעת. כמה זמן שצריך.

מר ניר ברטל: וגם כשאנחנו מתקינים את השעונים האלה, בסוף אנחנו מגיעים ל-15% מהשעונים ביישוב. אורנה, כן היתה שאלה לגבי המערכת המתריעה. מתי היא צפויה לעלות?

מר שלמה אפרתי: היא היתה אמורה לעלות. יש לי פגישה איתנו במהלך שבוע הבא. אני

אהיה יותר חכם.

מר אלעד כהן: יש לך הערכה?

מר שלמה אפרתי: אמרתי את הדברים בצורה די ברורה. יש קושי מול קבלן שבא למכרז

של מיליון, מקבל 100,000 שקל באינטרוולים של חצי שנה. אז תוקעים ... בסדר. ...

מר ניר ברטל: בסדר גמור.

מר אלעד כהן: הנה, תשמע מה תושב שולח (מדברים ביחד) אומר מן דהוא.

מר ניר ברטל: אמרתי. זה שיש פניות, יכול להיות שזה אומר שהבעיות מתגלות. אם

יש מישהו שמשלם עכשיו יותר ממה שהוא אמור לשלם, היכולת שלנו לעלות על זה היא יותר בעייתית. בסדר, אני חושב -

מר אלעד כהן: ניר, כדאי לקרוא, לראות את כל התחקירים שהיו, כדי להבין -

מר דורון טישלר: כנראה מי שצופה בזה שולח הודעות שהיתה לו חריגה של 900 שקל,

שהוא בא בדין ודברים עם המועצה, החזירו לו רק 350 שקלים.

מר ניר ברטל: יכול מאוד להיות. (מדברים ביחד)

גב' אורנה רייטר: לא, לא, זו נזילה שלא גילו אותה חודשיים, והבן אדם מחובר,

מר ניר ברטל: לכן כדאי לשעונים הקרא"מי,

לא, הוא מחובר לשעון הקרא"מי.

גב' אורנה רייטר:

נכון, ואם אנחנו עכשיו מחברים את השעונים להתרעה, מי שיש לו את

מר ניר ברטל:

השעון יקבל את ההתרעה. רגע, אורנה, נו.

אבל זה בן אדם שחובר -

גב' אורנה רייטר:

אורנה, תודה. מי שלא יחובר גם לא יוכל לקבל את ההתרעה.

מר ניר ברטל:

אבל זה בן אדם שמחובר כבר חמישה חודשים.

גב' אורנה רייטר:

לכן יש לו מידע מתי הוא יקבל את ההתרעה. תודה. רגע, אלעד. אלי,

מר ניר ברטל:

ואז אתה.

אנחנו מדברים על טכנולוגיה שאין מה לעשות, היא תיכנס. וכמה

מר אלי הוד:

שנכניס אותה יותר מוקדם יותר טוב. ככל שהמספר של השעונים הקרא"מים יגדל, הלימוד שלנו, עקומת הלמידה שלנו תהיה יותר טובה. שיתוף פעולה עם הקבלן המבצע בלעשות אפליקציות נוספות תהיה יותר חלקה. יהיה שיתוף פעולה איתנו. אי אפשר לתקוע פרויקט. פרויקט צריך לזוז קדימה. זו עמדתי.

תודה. אלעד?

מר ניר ברטל:

אני חוזר על ההצעה שלי מתחילת הישיבה. לדחות את הדיון בעניין

מר אלעד כהן:

הזה במספר חודשים, כדי שהתמונה תהיה שלמה. נקיים הצבעה על זה.

גב' אביבית אבורוס:

מתי זה ...

מר ניר ברטל:

עכשיו זו פעם שלישית.

מר אלעד כהן:

לא, אבל לא דנו בזה.

מר ניר ברטל:

נכון. חבל. היינו דנים,

גב' אורנה רייטר:

לא הושלם הפיילוט. זה חבל.

מר ניר ברטל:

אני מעלה את זה להצבעה.

גב' אורנה רייטר:

עד שיושלם הפיילוט.

מר ניר ברטל:

אני מעלה את זה להצבעה. מי בעד פתיחת תב"ר נוסף, ב-110,000

שקלים, שגם זה כספי משרד הפנים, נכון? זה לא כספי המועצה. מי בעד? אלי, אודי, אביבית ואני. מי

נגד? אורנה, תמר דורון ואלעד. מי נמנע?

הצבעה:

בעד: ניר ברטל, אביבית אבורוס, אודי וילד, אלי הוך.

נגד: אורנה רייטר, תמר צדוק, דורון טישלר, אלעד כהן.

החלטה: לא אושר לפתוח תב"ר להתקנת שעונים קרא"מים. סך התב"ר: 100,000 ₪. מקור מימון:

100% משרד הפנים.

מר אלעד כהן:

הצעה נגדית.

מר ניר ברטל:

ומי הצעה נגדית?

מר אלעד כהן:

המועצה תדון בתב"ר הזה בעוד חמישה חודשים, מתוך תקווה שעד

אז תסיימו את ההליך של הטמעת הפונקציה שדיברנו עליה כרגע.

מר שלמה אפרתי:

למה חמישה חודשים? ... חמישה חודשים?

גב' אורנה רייטר:

תגיד כמה זמן. ...

מר אלעד כהן:

אם וככל שתשלים את זה לפני. תעלה את זה,

מר ניר ברטל:

אלי, בוא, בוא רגע. יפה. מי בעד ההצעה של אלעד? אורנה, תמר, דורון

ואלעד. מי נגד? ניר, אודי, אלי ואביבית הצביעה גם. תודה.

הצבעה:

בעד: אורנה רייטר, תמר צדוק, דורון טישלר, אלעד כהן.

נגד: ניר ברטל, אביבית אבורוס, אודי וילד, אלי הוך.

החלטה: לא אושרה ההצעה הנגדית של חבר המועצה מר אלעד כהן, לדחות את הדיון בפתיחת

תב"ר לשעונים קרא"מיים לעוד חמישה חודשים.

מר ניר ברטל:

מה עוד נשאר לנו?

מר אלעד כהן:

רחוב האשל.

מר ניר ברטל: זהו? זה הכל?

מר דורון טישלר: האגוז.

מר אלעד כהן: האגוז-האשל. בסדר, זה רחוב האשל נקרא. אנחנו בטעות קוראים לזה האגוז. זה לא האגוז. זה רחוב האשל.

גב' אביבית אבורוס: האגוז זה מהכיכר והלאה.

מר דורון טישלר: מכיכר הכבשים,

גב' אביבית אבורוס: לכיוון הבית שלו, זה האגוז.

מר דורון טישלר: לכיוון הבית שלו זה האגוז. ומהכיכר,

גב' אביבית אבורוס: לכיוון הכניסה ליישוב זה האשל. זה על שם של האשל שנמצא למעלה.

מר אלעד כהן: אנחנו רוצים לקיים דיון. בואו נעשה את זה כמו שצריך. זה שהסכמתי לדחות את זה ... צריכה להיות. זה שהסכמתי לדחות את זה לסוף הישיבה זה לא אומר שצריכים להיות לא סבלניים. אתה מלמד אותנו תקדים לא טוב. אולי כדאי באמת להתחיל עם ... שהיה בהתחלה.

מר ניר ברטל: לא, רק שאלתי אותך אם אתה רוצה להצביע בסוף. כי עוד חצי שעה נגמר הזמן.

* הצעה לסדר של מר אלעד כהן: דיון במפגע התחבורתי בציר התנועה רחוב האגוז-כיכר הכבשים-רחוב האשל. (מחוץ לסדר היום)

מר אלעד כהן: לא, לא נגיע לחצי שעה. טוב, חברים, כפי שבוודאי אנחנו זוכרים, לקראת ישיבת המועצה של חודש ... 2021, הגשתי הצעה לסדר יום לדון במפגע התחבורתי בציר התנועה רחוב האגוז-כיכר הכבשים-רחוב האשל. בגדול בגדול, לדעתי המפגע מתחיל יותר מכיכר הכבשים, האשל, לכיוון אולם הספורט שלנו. אני חושב שלא צריך להיות מומחה גדול בתנועה, ודי בזה שכל אחד מאיתנו נוסע על הציר הזה, ואני אישית נוסע הרבה מאוד על הציר הזה. אני בטוח שגם חברי המועצה האחרים, כדי להבין עד כמה הציר הזה הוא מסוכן. היו כבר תאונות בעבר. להערכת התאונה הבאה היא רק עניין של זמן. אני זוכר שבישיבה שהיתה בחודש אוגוסט אמר המנכ"ל: 'חכו, בואו נראה. כשתיבנה החומה נראה מה התוצר הסופי'. אז אני מניח, שלמה,

מר שלמה אפרתי: התוצר הסופי לא הגיע ... זה לא מה שאמרתי. אמרתי שנמתין לתוצר הסופי,

מר אלעד כהן: רגע, אז תשמע מה אני רוצה להגיד.

מר שלמה אפרתי: של כל הפיתוח של ...

מר אלעד כהן: אז אני מניח שראית בוודאי שלמה, שחצי חומה כבר קיימת שם. ממש ברגעים דרמטיים אלה. ולהערכתי זה עניין של מספר ימים ספורים שהחלק מהכיכר לקאנטרי יושלם. כי החלק מהכיכר לכיוון האגוז כבר עומד. יש שם חצי חומה.

מר שלמה אפרתי: לא, יש כניסה לחנייה שם.

יש שם חומה. של הבית הפינתי, שמפריעה או פוגעת בשדה הראייה.

מר אלעד כהן:

אבל מה שכן הושלם זה ... הכניסה לחנייה.

מר שלמה אפרתי:

למיטב ידיעתי, יש שם חומה. ולכן אני חשבתי שאנחנו לא צריכים

מר אלעד כהן:

להיות אדישים למה שקורה. ושוב פעם, ניר, אותי פחות מעניין מי אישר את התוכנית, איך אישר את התוכנית. נכון, התוכנית אושרה במועצה הקודמת. אבל באותה מידה אתה חתמת על תוכניות לפני יציאה לדרך. אז במובן הזה גם לך יש אחריות. אבל אם חלילה יקרה משהו, זה באמת לא יעניין אף אחד למה, מי חתם על מה, ומי אישר ומי לא אישר. זה באמת בשוליים שבשוליים. ולכן כפי שאמרתי כבר אז, אנחנו צריכים לתת לזה מענה. ביקשתי והצעתי גם כהצעת החלטה, אגב, הצעת החלטה שלא התקבלה, לצערי ברוב דעות ולא פה אחד, שתוצג לנו חוות דעת של יועץ תנועה חיצוני למועצה. אני בכוונה אמרתי יועץ תנועה חיצוני. כי יועץ תנועה שהיה מעורב בתכנון ויועץ תנועה שרואה את זה כל יום וזה לא מזיז לו, סליחה על הביטוי, אז זה כנראה מישהו שכבר מוכן להשלים עם המציאות הזאת. זו לא מציאות שאני מוכן להשלים איתה. ולכן הייתי רוצה שתוצג למליאת המועצה חוות דעת של יועץ תנועה חיצוני, יועץ תנועה רציני, יועץ תנועה בעל שם, כדי שאחת ולתמיד נדע כולנו האם מדובר שם במפגע או לא מדובר במפגע. עכשיו, לצערי, היתה החלטה כזאת, ב-24.8 כבר היה דיון, כפי שאמרתי, והתקבלה החלטה. ולצערי ההחלטה הזו לא קוימה. בהתאם להחלטה ההיא הייתם אמורים להמציא לנו חוות דעת של יועץ חיצוני, בתוך 30 יום. 30 יום, זה 24.9. לא נעשה עם זה שום דבר. יכול להיות שפניתם לקבל חוות דעת. אנחנו, כחברי מועצה, לא קיבלנו. ובוודאי שהנושא הזה לא הגיע למליאת המועצה. ולכן אני מבקש שתתקבל שוב הצעת החלטה, למרות שאני ממש ממש לא אוהב את הרעיון שמתקבלות פה החלטות ולא עושים עם זה שום דבר, שהמשמעות שלה הוא התוכן, תראה, אם יש חוות דעת ולא הבאתם, אז חבל. יכול להיות שזה היה מייתר את הנושא. מה שלא הבאתם מבחינתי לא קיים. הצעת החלטה שלי היא שהמועצה תביא את הנושא לבדיקה יסודית של יועץ תנועה חיצוני למועצה. אני מדגיש, יועץ תנועה חיצוני למועצה. לא מי שהמועצה עובדת איתו.

שיציג למליאת המועצה את חוות דעתו בתוך 30 ימים. לקראת טיפול מקיף במפגע ובדרך הסרתו, ככל שיתברר שיש הכרח בכך, לאור חוות הדעת. אני מבקש לשמוע אתכם וכמובן נצא גם להצבעה.

מר ניר ברטל: מי קודם?

מר אלעד כהן: מי שיותר מבוגר.

מר אלי הוד: יש סיבה שאתה מטיל ספק בחוות הדעת של יועץ התנועה, התחבורה, הנוכחי?

מר אלעד כהן: אני מסתכל על התוצאה. זה מספיק.

מר ניר ברטל: לא, אבל מי שתכנן הוא לא היועץ.

מר אלעד כהן: לא מטיל דופי באף אחד, אלי. אבל לא רוצה להגיד נער הייתי וגם זקנתי. כי אתה יותר מבוגר ממני. אבל ראינו כבר אנשי מקצוע בכל מיני תחומים, מפה ומשם, שנתנו חוות דעת ובסופו של דבר או בא מן דהוא והראה שאותו גורם טועה. אני אגב בבית משפט נתקל כל יום הדברים האלו. וכשזה מגיע לדיני נפשות, מידת הסובלנות שלנו צריכה להיות אפס. אם חס וחלילה יקרה פה משהו למישהו, אי אפשר כבר יהיה להגיד 'לא ידענו, הכתובת לא היתה על הקיר'. הכתובת פה על הקיר. אני נוסע על הציר הזה וזה ציר מסוכן. ואתה יודע מה, אלי? גם אם יבדקו את זה ארבעה יועצי תנועה, וזה יעלה עוד X, Y, Z כסף, ולו בשביל השקט הנפשי של חברי המועצה, וגם ראש המועצה, כי הוא נושא באחריות, הוא והמהנדסת. ובשביל השקט הנפשי שלנו כחברי מועצה, ובשביל השקט הנפשי של תושבי אורנית, זה שווה כל שקל. כי זה נראה מפגע. אני נוסע בציר הזה ואני רוצה שיהיה פה אחד שיבוא ויגיד לי שבעינינו זה לא מפגע. אחד אני רוצה לשמוע. אודי, אתה נוסע בציר הזה?

מר אודי וילד: מדי פעם.

מר אלעד כהן: יופי. הציר הזה נראה לך תקין? נראה לך בטיחותי?

מר אודי וילד: ממש לא.

מר אלעד כהן: בבקשה. יועץ התנועה יכול לבוא ולהגיד מה שהוא רוצה. הקומון סנס לפעמים יותר חשוב, לא, אני רק עונה לאלי. הקומון סנס שלנו עדיין יותר חשוב, סליחה על הביטוי, מאחלה עמדה או חוות דעת של יועץ. ולכן הייתי רוצה לשמוע second opinion. גם אתה הולך ל-second opinion אצל רופא, כשיש לך בעיה, אני מניח.

מר ניר ברטל: דורון.

מר דורון טישלר: בהמשך לדבריו של אלעד, החכימה אותי אביבית שרחוב האגוז הוא עד כיכר הכבשים,

גב' אביבית אבורוס: זה הוא. אני רק חזרתי אחריו. שחלילה לא יישמע כמו איזו מחמאה.

...

מר דורון טישלר: מה שאני רוצה להגיד.

מר אלעד כהן: כולם צריכים לשמוע. דבר. ניר, תדבר פה בפני כולם. ... תגיד מה שאתה רוצה לכולם. כולם שומעים. כולנו פה בני אדם, עם כוונות טובות. נו, באמת. אל תתחיל עכשיו. מה שאתה רוצה להגיד לי, תגיד לכולם. אתה רוצה להפסיק את ההקלטה ולהגיד? גם בסדר.

אין לי בעיה.

מר ניר ברטל:

לא, תמשיך. בבקשה, דורון.

מר דורון טישלר:

מה שאני אומר, בהמשך לדבריו של אלעד, זה שהסכנה שקיימת היום היא קיימת, היא סכנה, אני בכוונה אומר סכנה כי כולנו מכירים את המקום הבעייתי הזה. אבל הסכנה הזאת תגדל או תתעצם כאשר הבתים שם יאוכלסו. בעיקר הבית הפינתי. ואני אסביר גם למה. כי כשאתה בא מרחוב האגוז לכיכר הכבשים ולוקח ימינה, בהמשך של האשל לכיוון אולם הספורט, איך שאתה מתחיל את העיקול, או לקראת סוף העיקול, יש את החניות של הבית שנבנה עכשיו. החניות שלו יוצאות ישר לתוך הכביש הזה. זאת אומרת שאותו,

גב' אורנה רייטר:

איפה? ...

מר דורון טישלר:

לא, הבית הפינתי על הכיכר. מה שאומר זה ברגע ש, הרי צירוף מקרים קורה לא אחת לצערי ולא שתיים. וכשמרפי בא הוא בא, ואתם מכירים את זה לא פחות טוב ממני את מרפי, ודווקא שאותו דייר או מי מבני הבית ירצו לצאת רוורס החוצה, ויבוא אוטו, או תבוא מכונית מהאגוז ותפנה ימינה בכיכר הכבשים, אי אפשר למנוע את התנועה הזאת. אני לא נביא זעם, אבל אני קצת עם קומון סנס בראש, ואין פעם שאני לא לוקח את הסיבוב הזה ואני אומר 'מה קורה אם עכשיו יוצא לי פה אוטו מהבית הזה?' אי אפשר, אין שדה ראייה שם. אין לבן אדם יכולת להגיב בכלל. ולכן משהו צריך להיעשות שם. יכול להיות, רק הצעה, שצריך להרחיק או להצר את המדרכה, או להצר את המדרכה. לקחת חצי מטר מהשטח החום של המועצה,

מר אלעד כהן:

חס ושלום,

מר דורון טישלר:

ולהזיז את המדרכה לכיוון השטח של המועצה,

בגלל זה ביקשת שתהיה המהנדסת.

גב' אורנה רייטר:

מר דורון טישלר: להזיז את כל הכביש טיפה, או להרחיב דווקא את האזור הזה. שאר הכביש הוא צר, אי אפשר להזיז אותו. הבתים מצד ימין הם מוצר מוגמר. מצד שמאל יש לנו את המדרכה, שמה שאפשר להזיז, להזיז. ואז, שוב פעם מצד שמאל, יש לנו את אותם שני מגרשים ופה אני שואל שאלה. יש לנו שני מגרשים שם, שנבנה עליהם לכאורה בית. לכאורה. כי אני אסביר למה לכאורה. כי כשאני הלכתי לראות את זה השבוע, לי זה לא נראה בית. אלא אם כן אני לא פוגע. נראה לי כמו מרכז מסחרי קטן שמתהווה לו שם.

לא, לא, בוא, בוא. בלי -

מר אלעד כהן:

לא, למה? זה דו משפחתי.

מר שלמה אפרתי:

מר דורון טישלר: אמרתי לכאורה. וזה בעיני המתבונן. אתם כולכם מוזמנים ללכת לשם. זה חלק ממסלול ההליכה שלי ברגל. ואני עומד שם ואני מסתכל. אני עוד לא ראיתי בית שהחזית שלו שפונה לכביש שם היא חזית אחידה, מעוגלת,

ההיפך, כדי להתאים את הזה לציר. תגיד לך את זה -

מר אלעד כהן:

אלעד, זה מה שאתה רוצה. זה מה שאני רואה.

מר דורון טישלר:

רגע, הבניין הזה עומד בהגשה? זאת אומרת הוא נבנה לפי הגשה

מר אלי הוד:

שהוגש?

אני לא יודע. אני יודע שבזמנו -

מר דורון טישלר:

נראה לי שכן.

מר אלי הוד:

אני יודע שבזמנו, זה אני יודע בוודאות, כולם יודעים את זה פה,

מר דורון טישלר:

שבזמנו קנה את שני המגרשים האלה יזם ...

אני מכיר את מי שבונה. הוא בונה את זה למגורים... (מדברים ביחד)

מר אלעד כהן:

זה לי נראה ככה. יכול להיות שאני טועה, ממה שאני רואה שם. אבל

מר דורון טישלר:

קטונתי. אתם יודעים יותר טוב.

זה בן אדם שיש לו, מכיר גם ...

מר אלעד כהן:

זה על הכיכר?

מר דורון טישלר:

לא, לכיוון אולם הספורט.

מר דורון טישלר:

איפה שהיה אמור להיות ...

גב' אורנה רייטר:

וגם הבית הזה, סליחה, במיקום שלו, ובתצורה שגם הוא יוצא לרחוב

מר דורון טישלר:

הראשי, גם בסכנה. אין שדה ראייה שם.

אתה יודע מה הפספוס שלנו? שלא באנו לתושב לפני ואמרנו 'תקשיב,

מר אלעד כהן:

אנחנו צריכים עוד מטרי', כי אז אתה יכול להשלים את כל, ... היחידי שמונע ממך לעשות, זה היית

עושה איתנו אם צריך חילופי שטחים. כי יש לך שטח חום שם. וזה פספוס, ניר. יכולת לבוא ולהגיד 'אני רוצה ממך את המטר שאני לוקח פה, אני אתן לך שם'. אתה יודע מה? זו גם לא בושה לתת לו איזושהי הקלת בנייה, כדי לפצות אותו על משהו כזה ואחר.

תבי"ע ושמב"ע ועדכונים. בואו נסגור את הציר.

מר אודי וילד:

ולכן, בשביל לסיים את דברי, אני חושב שכן צריך לעשות שם משהו.

מר דורון טישלר:

ויפה שעה אחת קודם.

לסגור את הציר?

מר אלעד כהן:

זה מה ש... לעשות. למה לא לסגור את הציר?

מר אודי וילד:

איך תסגור? זו צומת חד סטרית.

מר ניר ברטל:

זה לצאת מיידית לתכנון, להרחיב את הציר הזה על חשבון ...

מר אלעד כהן:

השטח החום.

מר ניר ברטל:

זה מה שלדעתי.

מר אלעד כהן:

יש בתים שם, מה? יש בתים שם.

מר אודי וילד:

לא, בצד השני.

מר אלעד כהן:

- מר אודי וילד:** גם בצד השני יש בתים.
- מר אלעד כהן:** אין בתים. הבית היחידי שיש זה הבית שהוא מדבר עליו בסוף. לכן אני אומר לך שזה פספוס. ... אבל הבעיה הכי גדולה זה באזור הכיכר, אודי.
- גב' אורנה רייטר:** אלעד, אלעד, בואו נסגור. שיבואו עם הצעה. אודי, שיהיה יועץ תנועה. בדיוק, אתה דיברת על הציר הזה מהיום שאנחנו
- מר אודי וילד:** אבל יש פה תשובות. ... אותם.
- מר אלעד כהן:** כן, בואו נשמע, בואו נתקדם. באמת מתחיל להיות מאוחר לכולם. רבע לשתים עשרה.
- מר אודי וילד:** יש תשובות, תשמיע אותם.
- מר אלעד כהן:** אתם רוצים להגיד משהו? כן? לא? הצבעה? בבקשה.
- מר ניר ברטל:** כן. בסוף אלעד, מה הצעת ההחלטה שאתה רוצה?
- מר אלעד כהן:** אתה לא רוצה להגיב על ...
- מר ניר ברטל:** לא בשעה רבע לשתים עשרה. אתה רוצה, אם אתה מתעקש, אני אגיד. אבל מה הצעת ההחלטה?
- מר אלעד כהן:** המועצה תשכור את שירותיו של יועץ תנועה חיצוני למועצה, היינו יועץ תנועה שלא בדק עד כה את הנושא, כדי שיחווה את דעתו האם יש מפגע ובמידה וכן, כמובן כיצד לטפל בנושא. יועץ התנועה יגיש את חוות דעתו בתוך 30 ימים ואז הנושא יידון בישיבת המועצה, אליו תתייצב גם מהנדסת המועצה, כדי שאפשר יהיה להגיע להחלטות אופרטיביות. אני גם אוסיף שהייתי מבקש שאותו יועץ גם יבוא. אני מת לשמוע את הדעה שלו.
- מר ניר ברטל:** טוב. מישהו עוד רוצה להוסיף? לנוכח ההצעה הזו של אלעד אני לא הולך לתמוך בה. גם אני עובר על הציר הרבה ובהחלט נראה שיש שם, בלי קשר למטר נוסף או זה, עצם זה שהחניות יוצאות שם לכביש, 6 מטר, יש שם תכנון מראש זה מאתגר, בשביל להיות זהיר. יחד עם זאת, אני חושב שאנחנו צריכים לחכות טיפה, שתושלם שם גם הבנייה של הדברים, על מנת שגם המתכנן או מי שנוסע שם יוכל להבין את המצב. וגם הזזת מדרכה זה לא אירוע כזה פשוט. וגם אם כן, אני מציע שזה ייעשה דרך ... ולא עכשיו. אבל אנחנו נשמע. אני בהחלט גם מוטרד מאוד

מהציר הזה. אני לא חושב שצריך את החלטת המועצה בשביל שהמועצה תעשה את זה. ולכן אין צורך לאשר את זה. אנחנו יכולים לעשות את כל הדברים האלה גם בלי זה.

מר אלעד כהן: טוב. מצוין.

מר ניר ברטל: מי בעד? אורנה, תמר, דורון ואלעד. מי נגד? אני, אלי, אודי, ...

מר אלעד כהן: אתה יודע שיש מפגע ואתה מצביע נגד.

מר אלי הוד: אני סומך על זה שיטופל.

גב' אורנה רייטר: אתה סומך על זה שמתישו שלב ב' ... (מדברים ביחד)

הצבעה:

בעד: אורנה רייטר, תמר צדוק, דורון טישלר, אלעד כהן.

נגד: ניר ברטל, אביבית אבורוס, אודי וילד, אלי הוד.

החלטה: לא אושרה הצעתו של מר אלעד כהן לרכוש את שירותיו של יועץ תנועה חיצוני למועצה, כדי שיחווה את דעתו על ציר התנועה רחוב האגוז-כיכר הכבשים-רחוב האשל.

שלמה אפרתי
מנכ"ל המועצה

ניר ברטל
ראש המועצה